Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 „
„ 3 miesiące . 2 „
„ 1 miesiąc. . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące . . 2 50 k.
„ 1 miesiąc . . — 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej;—**w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. — Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PROCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 12 (24) października, — św. Andronika mucz.
We środę, 13 (25) października, — św. Karpa i Weniamina.
We czwartek, 14 (26) października, — św. Nazareja i Parask.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 40; zach. o godz. 4 min. 48.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 10 (22) Października 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %.	Kierunek wiatru.
g. 7	757.5	— 1.1	100	poł.-wschodni.
1	758.2	+ 7.7	83	poł.-wschodni.
9	760.3	+ 3.2	98	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 12 (24) października, — św. Rafała archan.
We środę, 13 (25) października, — św. Kryspa i Kryspina m.
We czwartek, 14 (26) października, — św. Ewarysta.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 0.

SPIS RZECZY.

* Rada wojenna, na przedstawienie głównego sztabu, uchwaliła: 1. Niższym stopniom z byłych kantonistów, żydowskiego i innych nieżołnierskich pochdzeń, zaliczonym do służby czynnej po wydaniu Najwyższego Manifestu z 26 sierpnia 1856 r., nadać w służbie takie same prawa, z jakich korzystają niższe stopnie z dzieci żołnierskich, podlegający uwolnieniu z wydziału wojskowego na zasadzie tego Manifestu. 2. Niższych stopni z dzieci żołnierskich podlegających uwolnieniu z wydziału wojskowego na zasadzie Najwyższego Manifestu z 26 sierpnia 1856 r., ale pozostałych w tym wydziale lub tych co na nowo wstąpili do służby po wspomnionym manifeście i przed 24 marca 1869 r., uważać za będących w służbie na prawach obowiązkowego 12 letniego terminu dla wysłużenia prawa do dymisji z wojskowym stopniem i dla otrzymania prerogatyw ustanowionych za powtórną służbę.

Uchwała, 16 września r. b., Najwyżej zatwierdzona została.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale instytucji Cesarzowej Marji, 22 września, mianowany został — towarzysz ministra oświecenia publicznego, sekretarz stanu, senator, tajny radca *Deljanow* — członkiem rady instytutu Pawłowskiego pod względem naukowym, od 18 sierpnia 1871 r.

—

* Minister oświecenia publicznego, powróciwszy do St.-Petersburga, za Najwyższem Najjaśniejszego Pana zezwoleniem, 29 września r. b., objął zarząd nad ministerstwem oświecenia publicznego.

—

* Naczelny prokurator Najświątobliwszego Synodu, po powrocie do St.-Petersburga, objął z Najwyższego ze- [illegible] 29 września r. b., swe obowiązki w charakte- [illegible] odu.

[illegible] nku Pol- [illegible] 19 (31) października r. b. o godzinie 10-ej zrana w obecności delegowanych od władz rządowych i domów handlowych S. A. Fraenkel i Józefa Epstein włożenie do kół kartek z numerami serji tychże obligacij, samo zaś losowanie nastąpi 23 października (4 listopada) r. b.

Wiadomości krajowe.

* Piszą nam z Chołmu: „Miasto Chołm, położone u stóp i na pochyłości dość znacznej góry, przedstawia się bardzo malowniczo z dość dalekiej odległości, prawie o pięć wiorst, zwłaszcza od strony północno-zachodniej. Kto znał Chołm w roku 1863, ten widząc go obecnie, nie mógłby nie dziwić się szybkiemu wzrostowi — w ciągu kilku lat—tego niepozornego jeszcze niedawno miasteczka partykularnego. Świątynie i kościoły różnych wyznań i obrządków, gmachy zakładów naukowych, (*) i nareszcie znaczna liczba domów prywatnych, murowanych o piętrze i powznoszonych w naszych czasach, — nadają Chołmowi powierzchowność jednego z porządniejszych miast powiatowych w kraju Nadwislańskim. Lecz za to tem bardziej bije tu w oczy brak jednej z instytucij najniezbędniejszych — szpitala miejskiego. Miasto Chołm liczy 5,000 mieszkańców, powiat zaś ma 65,000 ludności. Najbliższe szpitale znajdują się w Krasnymstawie i Hrubieszowie, t. j. z jednej strony o 32, z drugiej zaś o 49 wiorst od Chołma; powiat ciągnie się dalej, do granicy powiatu włodawskiego, jeszcze na 25 wiorst, z drugiej zaś strony, do granicy powiatu lubelskiego, na 40 wiorst. Wśród takich okoliczności, zbytecznem byłoby rozwodzić się nad konieczną potrzebą zaprowadzenia w Chołmie szpitala dla dogodności powszechnej. Co się zaś tyczy środków i sposobów dla urzeczywistnienia tej potrzeby, nie podejmujemy się rozstrzygnięcia tej kwestji. Pierwszym do tego krokiem byłoby, zdaniem naszem, ustanowienie w tym celu osobnego komitetu, do składu którego, wraz z biegłymi, mogliby być przypuszczeni także reprezentanci obywateli miejskich i wiejskich.”

—

* *Gaz. Pols.* podaje następujące zdanie p. Romana Wawnikiewicza, docenta chemji technicznej w uniwersytecie tutejszym, o węglu brunatnym z majętności Brzeźno: Pan Henryk Chełmicki, dyrektor młyna parowego na Solcu, przedstawił mi okazy węgla brunatnego ze znanej już miejscowości Brzeźno pod Koninem, z kopalni „Morzycki”, w celu oznaczenia chemicznego składu i dającej się ztąd obliczyć wartości opałowej. Okazy powyższe w cechach swych zewnętrznych niczem się nie różnią od lignitu z Bachorzewa; tak samo jak i ten ostatni przedstawiają się w postaci nieforemnych ziemistych brył brunatnego koloru, walających ręce; jak tam, tak też i tutaj, na wielu okazach z łatwością rozróżnić można szczątki drzew w większych lub mniejszych odłamkach. Po wyschnięciu na powietrzu, węgiel daje pękającą i dość kruchą masę. Ogrzany w piecach zapala się łatwo, i wydając tylko słaby płomień, w całej masie rozżarza się nie rozpadając. Jednym funtem tego węgla brunatnego można zamienić 6,29 funtów wody, mającej temperaturę 0°, na parę ogrzaną do 150°C. Wiadomo, że jednym funtem węgla kamiennego można zamienić od 5,8 do 10,6 funtów wody na 0°, w parę na 150°C., i że kiedy 1 korzec węgla kamiennego waży 240 funtów, to korzec węgla brunatnego z kopalni „Morzycki” waży funtów 172. Porównywając węgiel brunatny z węglem kamiennym takąż samą ilość ciepła wydającym, znajdziemy, że jednemu korcowi węgla kamiennego odpowiada 1,33 korcy węgla brunatnego. Rozpatrując się w rozbiorach dokonanych i wypadkach obliczeń, węgiel brunatny z kopalni „Morzycki”, zdaniem mem, w niczem nie ustępuje innym węglom brunatnym u nas znanym, a przewyższa swemi zaletami wiele zagranicą rozpowszechnionych; tak, że tylko już po wiele razy i przez wielu wyrażone powtórzyć wypada mi zdanie, iż pożądaną byłoby rzeczą, aby właściciele pokładów węgli brunatnych usilnie rozpoczęli eksploatację, gdyż nie ulega żadnej wątpliwości, że nietylko dla domowego użytku, ale i rozliczne fabryki, w których węgiel brunatny zastosować się daje, z niecierpliwością oczekują pojawienia się tańszych, jak do tej pory używano, materjałów opałowych.

Z innych gubernij.

* **Szkic podróży Najjaśniejszego Pana w granicach gubernji tyfliskiej** *). Jego Cesarska Mość w towarzystwie Wielkiego Księcia Następcy Tronu Cesarzewicza i Wielkich Książąt Włodzimierza Aleksandrowicza i Michała Mikołajewicza, raczył wstąpić w granice gubernji tyfliskiej, przybywszy pomyślnie 19 września o godzinie 1-ej z południa do wąwozu Darjalskiego, stanowiącego punkt graniczny pomiędzy gubernją tyfliską a obwodem terskim, a zarazem i naturalną granicę pomiędzy Europą a Azją. Na tej to granicy dwóch części świata przyjmowali Monarchę: gubernator tyfliski, od którego Jego Cesarska Mość raczył tamże przyjąć honorowy raport, marszałek szlachty gubernji tyfliskiej i duszetski naczelnik powiatu z konwojem z miejscowej osietinskiej ludności.

Po chwilowem zatrzymaniu się, Jego Cesarska Mość raczył wyruszyć w dalszą drogę i mniej niż w godzinę Najwyższy orszak przybył do stacji Kazbek. Droga na tej przestrzeni przechodzi przez wąwóz Chewski, nad brzegami Tereku, pomiędzy szyfrowemi, bazaltowemi i porfirowemi skałami, stanowiącemi wspaniały, przez samą naturę stworzony szpaler, malowniczo okalający drogę do Gruzji, gdzie wierni poddani z uczuciem zapału oczekiwali na przybycie Najmiłościwszego Monarchy-Oswobodziciela i Uspokoiciela. Od Darjału do stacji Kazbek jest tylko 9 wiorst. Niedaleko ztamtąd leży wieś Stepanie-Cminda, mająca pewne znaczenie historyczne. Jeszcze za czasów gruzińskich królów, obowiązek których stanowiła obrona od napaści górali, wsi, leżących wzdłuż obecnego wojskowo-gruzińskiego traktu, osiedlił się tam Kazi-bek, wychodziec z Kabardy. Kazi-bek otrzymał w podarunku tę wieś z obowiązkiem kierowania wspomnioną obroną. Na prawo od stacji widać górę Kazbek—po gruzińsku Mkinwari, a dalej chowa się w chmurach Szat.

Na stacji Kazbek oczekiwali na Najjaśniejszego Pana okoliczni wiejscy starsi z pomocnikami i sędziowie; tamże przybyli z bliższych wsi osietińcy, żeby skorzystać z tak szczęśliwej dla nich chwili i chociaż zdaleka ujrzyć Najjaśniejszego Pana; ci osietińcy—jest to lud, którego początek niknie po za granicami historji. Prawie wszyscy-orientaliści, zgadzają się co do tego, że osietińcy są najstarożytniejszymi krajowcami miejscowości, którą teraz zaludniają. Wspominali o nich w tym samym duchu jeografowie starożytności Strabon i Ptolomeusz. Chopin twierdzi, że osietińcy,—oseti, zaludniali wąwozy Kaukazu od niepamiętnych czasów; Dubois de Montperier z powodu osietinców wyprowadził rodowód prawie wszystkich plemion kuli ziemskiej, poczynając od dzieci Noego i pokoleń wspomnianych w Biblji. Pomiędzy zebranymi włościanami byli i starcy, którzy pamiętali, jak Jego Cesarska Mość, w 1850 r., będąc jeszcze Następcą Tronu, przejeżdżał po tej samej drodze. Dzielili się swemi wspomnieniami z słuchaczami, ze czcią chwytającymi ich opowiadania.

Na 5 wiorście od stacji Kazbek, przy osadzie Aczchoty, wychodzi na wojskowo-gruzińską drogę wąwóz Gudomakarski; tym wąwozem szła jakiś czas droga dla objazdu gór: Krzyżowej i Gud. Droga po dawnemu wznosiła się co raz wyżeji wyżej, pośród górzystej miejscowości, coraz bardziej obnażonej z roślinności. Na szczytach wielu gór okolicznych, gdzie niegdzie, ukazywały się zaledwie ocalone od wszystko niszczącej ręki czasu forteczki i baszty, do których niegdyś chronili się miejscowi mieszkańcy, ratując się przed napadami sąsiednich górali. Tam że miejscami ukazywały się świątynie Boże, których wzniesienie podanie przypisuje królowej Tamarze. Takie szczątki starożytności znajdują się: we wsi Sno na górze Aras-Msta, we wsi Ponszet—forteca z basztą 7 sążni wysokości, w 3 piętra z granitowych tafli, i z cerkwią pod wezwaniem św. Jerzego; we wsi Sijon na skale, na prawej stronie drogi, cerkiew pod temże wezwaniem, otoczona na wpółrozwalonym murem z wieżami, a po lewej stronie drogi znów cerkiew pod wezwaniem św. Jerzego. Także dawały się widzić niewielkie laski, strzeżone i czczone przez osietińców, jako pomniki głębokiej starożytności.

Mieszkańcy okolicznych wsi wychodzili na drogę w mniej lub więcej licznych grupach i witali serdecznem „hura,” przejeżdżającego koło nich Monarchę. Po zmianie koni na stacji Kobi, orszak Monarszy ruszył dalej przez wąwóz Chewski; miejscowość tam jest nadzwyczaj malownicza, godna pędzla wielkich artystów. Wąwóz Chewski tu się rozszerza i łączy się ze wschodu z wąwozem Uchat-dona, a z zachodu z Nookauskim, który łącząc się z Trusowskim, stanowi łożysko Tereku. Ten ciągły wodospad, bieży tu dziwnemi kaskadami, odbijającemi w swych przezroczystych kroplach miljony promieni słonecznych. Na pierwszej wiorście od Kobi, Najwyższy orszak zaczął wjeżdżać po doskonale zbudowanej drodze bitej, na górę Krzyżową, — najwyższy punkt na trakcie wojskowo-gruzińskim. Na szóstej wiorście droga stała się widocznie stromszą, ednakże powozy tak samo jak poprzednio toczyły się szybko i wkrótce Jego Cesarska Mość raczył przejechać koło uroczyska Bajdary — niegdyś przytułku dla zapóźnionych podróżnych. Ztąd nie dalej jak dwie wiorsty do szczytu góry Krzyżowej, gdzie ruskie wojska wsadziły krzyż, który nadał nazwisko górze. Szczyt ten jest na wysokości 7,977 stóp.

O godzinie w pół do szóstej Najjaśniejszy Pan raczył przybyć do stacji Guduar, leżącej u stóp góry Gud, która otrzymała nazwę od wsi Gud, ukazującej się daleko na dole, na brzegu przepaści—tam gdzie bierze początek srebrzysta Aragwa.

Od Guduaru do stacji Mletskiej, droga powoli pochyla się, otwierając w cudownej perspektywie góry Mtiuletskie, ogrzewane południowem słońcem; tam natura powraca do życia.

Po przybyciu do Mletów, gdzie wyznaczony był nocleg, kiedy zupełnie się zmierzchło, okoliczne góry zajaśniały iluminacją; stosy w ciemności nocy gorzały dość jasno a szeroko rozlewany przez nie blask, przydawał tej cudownej miejscowości dziwny, fantastyczny widok.

Rano 20 września Jego Cesarska Mość raczył wyruszyć w dalszą drogę.

Mlety, pomimo tego że odległe są od szczytu góry Krzyżowej o ośm wiorst, leżą niżej od niego o 3,000 stóp; odpowiednio do takiego położenia jeograficznego i charakter miejscowości z tej strony Mletów znacznie się zmienia. Tu zaczyna się okazywać, chociaż w zaledwie dostrzegalnych przejawach, południowa natura Gruzji. Góry poprzednio zupełnie bez życia, smutne i pokryte mniej lub więcej grubą skorupą śniegu, zaczęły pomału ożywiać się, ubierając się w zieloność i im bardziej Najdostojniejsi Podróżni zbliżali się do Pasanauru, tem silniejsza stawała się roślinność, tem silniej i dobroczynniej grzało ciepłe słońce południowe; na lewo od drogi, na dnie w najwyższym stopniu malowniczej doliny, kapryśnie wiła się jasna Aragwa.

W Pasanaurze towarzyszący Jego Cesarskiej Mości konwój z wiejskich starszych i okolicznych mieszkańców, został zastąpiony przez inny w takim samym składzie.

O godzinie 8½ Jego Cesarska Mość raczył przybyć do Ananur, a o godzinie 9½ do powiatowego miasta Duszetu. Tu przy stacji pocztowej powitali Najjaśniejszego Pana, powiatowy marszałek szlachty, mieszczanie według starożytnego ruskiego zwyczaju z chlebem i solą, jak również pośrednik pokojowy i sędzia pokoju, jako przedstawiciele dwóch największych łask: reformy włościańskiej i jawności sądu. Oprócz tego liczna grupa mieszczan, spotykając Monarchę na drodze do stacji, powitała Najjaśniejszego Pana serdecznem „hura”, a niektóre miejscowe damy znakomitsze, przy artystycznie urządzonym pawilonie, obwiniętym winogronowemi łozami i przepyszną zielonością, miały szczęście doręczyć Najjaśniejszemu Panu znakomitej roboty baszłyk z puchu muflona. Tamże, właściciel sąsiednich saguramskich ogrodów, książę Tadeusz Guramow, według starożytnego zwyczaju gruzińskiego, powitał Jego Cesarską Mość z nabatami (koszykami) miejscowego wyrobu, napełnionemi najrzadszemi egzemplarzami brzoskwiń i innych owoców południowego klimatu.

Z Duszetu towarzyszył Jego Cesarskiej Mości konwój z 50 tuszynów, pszawców i chewsurów; pierwsi z nich, byli to waleczni współtowarzysze wojsk ruskich w długoletniej, trudnej, nie mniej jednak świetnej walce z góralami.

Po przybyciu do Ciłkan, Najjaśniejszy Pan raczył przyjąć śniadanie, a następnie o godzinie 11½ wyruszył dalej. Ztąd konwój stanowiła jedna secina tuszynów, pszawców i chewsurów.

Naprzeciwko Ciłkan, za Aragwą, na szczycie okrytego lasem łańcucha, w dawno minionych czasach, mieścił się bożek dawnych persów—„Zaden”; czcili go także i starożytni iwerzy. Obecnie na tem miejscu jest Zadeńska pustelnia.

Od Ciłkan do Mcchetu 14¾ wiorst, droga jest dobrze szosowana, zaledwie pochyła. Ale otóż i Mcchet—serce Gruzji.

Starożytne to miasto godnem jest uwagi tak pod względem historycznym jak i religijnym. Według tradycji, miasto zostało założone w czasach przedhistorycznych przez Mcchetosa, założyciela państwa gruzińskiego. Mcchet długi czas był stolicą Iwerji: teraz zaś jest to niewielka wioseczka i tylko dwie ocalałe świątynie świadczą o dawnej jego wspaniałości. Na prawej stronie prawie pustego placu starożytnej stolicy, zachowała się tylko cerkiew, zwana Samtwari, zbudowana na miejscu pierwszych czynów św. Niny, oświecicielki Gruzji. Z wschodniej strony widać niewielką kaplicę, na tem samem miejscu, gdzie św. Nina modliła się przed krzyżem z winogronowych łoz, związanych własnemi jej włosami. Druga świątynia, katedra mcchetska, znajduje się przy połączeniu się Aragwy z Kurą. „Ile myśli i wspomnień,”—powiada miejscowy pisarz,—„budzi w duszy krajowca świątynia mcchetska, jako świadek sławy i wiekowych nieszczęść doświadczonych przez lud gruziński w ciągu 15 wieków jego chrześciańskiego istnienia!” Świątynia ta rzeczywiście jest starożytna, i wiele burz przeszło nad jej pozłoconym krzyżem. Zbudowana była w 328 r. przez króla Miriana, pierwszego, który przyjął w Gruzji wiarę chrześciańską. Pierwotna świątynia była drewniana. Na jej miejsce król Tirydat w 378 r. wzniósł świątynię murowaną. Następnie świątynia ta zniszczona przez czas, odnowiona została przez króla Wachtanga Gurgasłana. W 1318 r. Timur zburzył ją do szczętu; ale król Aleksander, w końcu XV wieku, odbudował ją na nowo. W tym kształcie świątynia ta istnieje do obecnego czasu, z wyjątkiem kopuły rozwalonej przez trzęsienie ziemi i odbudowanej w połowie XVII wieku przez królowę Marję.

Przybywszy do Mcchetu, Najjaśniejszy Pan wprost z powozu udał się oddać hołd tej starożytnej świętości. Przy wejściu do świątyni był przyjmowany przez duchowieństwo, *in pontificalibus*, z krzyżem i wodą święconą. Tamże przy katedrze na Jego Cesarską Mość oczekiwał tyfliski naczelnik powiatu z konwojem od beków borczalińskich i agalarów; tam także wiejscy starsi z pomocnikami doręczyli Jego Cesarskiej Mości na półmisku miejscowego wyrobu chleb i sól.

Z Mcchetu Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie wspomnionego konwoju, do którego przyłączyła się i komenda konwojowa Wielkiego Księcia Namiestnika, o godzinie 12½ raczył wyjechać do Tyflisu, do ktorego pozostawało jeszcze 20 wiorst.

—

Jego Cesarska Mość, 20-go września, po drodze z Mcchetu, nie dojeżdżając 8 wiorst do Tyflisu, raczył udać się do obozu, drogą zrobioną przez wojska na obecny wypadek. Przy zwrocie na tę drogę Jego Cesarska Mość raczył wysiąść z powozu, a następnie w towarzystwie Wielkiego Księcia Następcy Cesarzewicza i Wielkich Książąt Włodzimierza Aleksandrowicza i Michała Mikołajewicza, przyjmowany przez dowódcę obozu, jenerał-lejtnanta (obecnie jenerał-adjutanta) księcia Tarchan-Mourawowa, ze świtą jadącą za Najjaśniejszym

(*) Wszystkich szkół Chołm posiada 8, w tej liczbie cztery średnie: gimnazjum, szkoła żeńska o 6-u klasach, seminarjum grecko-unickie i kursa pedagogiczne.

*) Z *Gońca Urzędowego*.

Panem i ze świtą Jego Cesarskiej Wysokości Główno-dowodzącego armją kaukazką, przybyła na ten punkt, raczył udać się wprost do Cesarskiego namiotu.

Podjechawszy do namiotu, punkt o godzinie w pół do drugiej po południu, Najjaśniejszy Pan raczył przyjąć wartę honorową z lejb-erywańskiego pułku grenadjerów Swego imienia, przy której oczekiwały na Jego Cesarską Mość wszystkie władze wojskowe, stosownie do ustawy. Pozdrowiwszy wartę honorową. Jego Cesarska Mość raczył podejść ku namiotowi, przy którym był powitany przez Jej Cesarską Wysokość Wielką Księżnę Olgę Teodorównę i Najdostojniejszego Swego Synowca, Wielkiego Księcia Mikołaja Michałowicza.

Wkrótce, Najjaśniejszy Pan w mundurze lejb-erywańskiego pułku grenadjerów Swego imienia, opuścił namiot i konno, w towarzystwie licznej, błyszczącej świty raczył udać się na przegląd wojsk uszykowanych frontem do namiotu w jednej linji. Za tą linją piechoty, na lewem skrzydle stała kawalerja, a na prawo od niej artylerja. Przed frontem Jego Cesarska Mość był przyjmowany przez Głównodowodzącego armją kaukazką, Jego Cesarska Wysokość Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza. Przyjąwszy od Głównodowodzącego raport honorowy, Najjaśniejszy Pan skierował się ku prawemu skrzydłu wojsk. Muzyka grała jenerała-marsz.

Pozdrowiwszy wojska, które powitały Jego Cesarską Mość długo nieumilkającem „hura,” Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie świty, raczył przejechać wzdłuż frontu, oglądał naprzód piechotę, potem kawalerję i artylerję. Następnie Najjaśniejszy Pan raczył wrócić na prawe skrzydło, przy dźwiękach uroczystego hymnu narodowego.

Nakoniec wojska przedefilowały i Najjaśniejszy Pan, pozostawszy z nich nader zadowolnionym, za co wynurzył wszystkim Swe podziękowanie, zmierzył ku miastu. W tym czasie mieszkańcy miasta, zajmujący w niezliczonych masach otaczające wyniosłości, pospieszyli także do miasta na spotkanie Najjaśniejszego Monarchy. Marszałkowie szlachty: gubernjalny tyfliski i powiatowi — goryjski, tyfliski, signachski i telawski, z książętami i szlachtą, konno, z sztandarem, miawszy szczęście przedstawić się Najjaśniejszemu Panu jeszcze w obozie, poprzedzali Najwyższy orszak, w charakterze konwoju honorowego.

Przy granicy obrębu miasta, Najjaśniejszego Pana przyjmowali gubernator, wice-gubernator, komendant i tyfliski starszy policmajster, z których od dwóch ostatnich Jego Cesarska Mość raczył przyjąć honorowe raporta. Zrównawszy się z krzyżem, wzniesionym na pamiątkę ocalenia spoczywającego w Bogu Cesarza Mikołaja Pawłowicza od niebezpieczeńswa, Jego Cesarska Mość raczył zrobić znak krzyża św. Tamże przy krzyżu, na Najjaśniejszego Pana oczekiwał prezydent miasta z deputatami i członkami zarządu miejskiego, którzy doręczyli Najjaśniejszemu Monarsze, chleb i sól na złotem, prześlicznie wykończonym półmisku. Sztucznie zrobione czarną emalją rysunki, przedstawiały herb miasta Tyflisu i miejskie przedmieścia. (**). Pomiędzy deputatami i członkami zarządu miejskiego było kilku dawnych mieszkańców, ozdobionych medalami, ustanowionemi na pamiątkę odwiedzenia Kaukazu przez Cesarza Mikołaja Pawłowicza. Prezydent miasta powitał Monarchę w następujących słowach: „Wasza Cesarska Mości, przy miejscu gdzie Bóg zachował życie Waszego Najdostojniejszego Rodzica, ludność miasta Tyflisu, obsypana dobrodziejstwy przez Ciebie, Wielki Monarcho, i przez łaskawy zarząd Najdostojniejszego Brata Twego, witając radośnie Twe Cesarskie przybycie, prosi o przyjęcie chleba i soli, jako zakładu uczuć wiernopoddańczych dla Waszej Cesarskiej Mości, dla państwa Ruskiego, które adoptowało i uszczęśliwiło nasz kraj.”

Od krzyża po obu stronach drogi, stali, ze swemi chorągwiami, członkowie tyfliskich cechów rzemieślniczych (amkary). Piersi ich były przystrojone w kokardy z różnokolorowych wstążek, a w rękach trzymali kwiaty, któremi wysypywali drogę swego ubóstwianego Monarchy.

Nakoniec Najjaśniejszy Pan raczył wjechać do miasta. Wspaniały widok przedstawiały ulice po których postępowali Najjaśniejsi Goście. Każdy dom przyozdobiony był we flagi, dywany różnokolorowe materje; urządzone było mnóstwo transparentów, tarcz z cyframi imion, drogich dla każdego poddanego. Tłumy ludu gęstemi spalerami ciągnęły się po obu stronach ulic. Przy gmachu gimnazjum klasycznego, Jego Cesarska Mość był powitany przez wychowańców wszystkich zakładów naukowych wydziału cywilnego. Poczynając od ulicy Dworcowej do katedry Sjońskiej, z świątyń na tej drodze znajdujących się, duchowieństwo różnych różnowierczych wyznań, *in pontificalibus*, z krzyżem i wodą święconą, wychodziło na spotkanie Najjaśniejszego Pana. Wszystkie okna, balkony nawet dachy były zajęte przez lud. Stanowczo, cała stotysięczna ludność miasta zebrała się tu na spotkanie ukochanego Monarchy, okrzyki obywateli, dźwięki dzwonów kościelnych, salwy z dział—wszystko zlało się w jeden nieumilkający, uroczysty szum.

W takim stanie rzeczy, pośród wierno-poddańczego ludu, który przebywał najszczęśliwszą chwilę, postępował Monarcha Wyswobodziciel do katedry Sjońskiej. W tem miejscu gdzie zaczynają się ulice Starego miasta, lud musiał się cofnąć, żeby dać wolny przejazd Monarsze.

Przy wejściu do katedry Sjońskiej, Najjaśniejszy Pan był przyjmowany przez egzarchę Gruzji z licznem duchowieństwem, *in pontificalibus*, z krzyżem i wodą święconą. Najprzewielebniejszy Euzebiusz powitał Najjaśniejszego Monarchę następującemi słowy:

Najpobożniejszy Monarcho!

Święty kościół w jednym ze swych nabożestw, zwracając się do imiennika Twego, świętego, prawowiernego Wielkiego Księcia Aleksandra Newskiego, pomiędzy innemi, tak przedstawia dobre, radośne, pełne czci stosunki do Niego poddanych: ci co widzieli kształt twarzy i budowy ciała Twego, nowogrodzcy ludzie, radowali się i chwalili Boga, patrząc na Ciebie (Akat. św. pr. w. ks. Aleksandra Newskiego).

Wierzymy, że nie tylko ludzie nowogrodzcy, ale i wszystki podwładni Tobie, Monarcho Nasz Łaskawy i Przychylny, plemiona i ludy których tylko zaszczycałeś Swem odwiedzeniem, przepełniały się wielką radością, widząc kształt Twej twarzy i wychwalali Boga, który nam dał Monarchę według swego serca.

Nie wątpimy że i podróż Twoja po naszym sławnym Kaukazie przejęła żywym zapałem wszystkich mających szczęście widzieć Ciebie, Monarchę Wyswobodziciela i Uspokoiciela.

Nakoniec i my mieszkańcy tego starożytnego miasta, dostępujemy zaszczytu ujrzenia Cię twarz w twarz i powitania Cię w imieniu całej Iwerji w tej świętej znakomitej świątyni Sjońskiej.

Radujemy się i świętujemy z całego serca i dziękczynnie chwalimy Boga, patrząc na jasny kształt Twej twarzy i widząc w niej wysoką bez granic, dobroć duszy Twojej.

Radość nasza powiększa się jeszcze przez to, że razem z Tobą oglądamy i starszych Najdostojniejszych Twoich Synów — stały i pewny zakład wielkości i pomyślności Rosji.

Jak silny orzeł na swych potężnych skrzydłach, niesiesz Ty, Wielki Monarcha, swe młode, ale mężniejące Potomstwo, i z gór i dolin kaukazkich pokazujesz Mu jedną z lepszych prowincij Twego wielkiego Państwa i wskazujesz środki i sposoby do jeszcze większego szczęścia Twych wiernych poddanych.

Jak jasne i piękne słońce i jarzące gwiazdy obiegacie podbity i uszczęśliwiony kraj, i postępując wieloma nowemi drogami, przed Twem panowaniem tu niewidzianemi, wszędzie i na wszystkich rozlewacie szczęście i radość.

Niechże uraduje się i Twoje ojcowskie, pełne miłości serce i Twych Wysokich Współtowarzyszy podróży na widok dzielnego Kaukazu i niech uraduje Was Król Królów całkowitą i wysoką radością, jak Wy nas uradowaliście swem łaskawem odwiedzeniem i rozkosznem oglądaniem.

Wejdźcie pańską drogą do wesela Pana Swojego, niech będzie Pan przy boku Waszym we wszystkich drogach Waszych. (Num. 20, 17, Mat. 25, 21, Przyp. 3, 26).

W katedrze oczekiwali na Jego Cesarską Mość urzędnicy cywilni do VI klasy włącznie, jak również i mnóstwo osób wszystkich stanów obojga płci. Po wysłuchaniu krótkiego nabożeństwa dziękczynnego, Jego Cesarska Mość raczył wyjść z katedry i siadłszy na konia odjechać do pałacu zajmowanego przez Namiestnika kaukazkiego.

Ale oto dzień zbliża się ku końcowi, zapadł zmierzch, a zaraz po nim cudowna noc południowa. Jarząca iluminacja oświetliła natłoczone ludem ulicy Tyflisu i okoliczne góry. Wszystkie budowle błyszczały miljonami różnokolorowych ogni; transparenty, tarcze iskrzyły się jakby osypane brylantami. Szczególną uwagę zwracały na siebie pod względem piękności i rozmaitości ozdób iluminacje przed pałacem Namiestnika, gmachami muzeum, zarządu komisji kolei żelaznej poti-tyfliskiej i arsenału. Około godziny ósmej ukazał się na widnokręgu księżyc. Późno jeszcze po północy słychać było wesołą wrzawę tłumu, swego rodzaju krajową muzykę i śpiewy, przerywane pełnem zapału „hura!“

—

* Wychowanie publiczne. W zeszytach VII i VIII „Zbiornika Pedagogicznego,” wydawanego przy zarządzie głównym zakładów wojskowo-naukowych, zamieszczone zostało zestawienie historyczne ofiar złożonych przez szlachtę na korzyść tych zakładów. *Birż. Wiedom.* podają następujące rezultaty główne tego zestawienia: Pierwszy początek wykształceniu wojskowemu w Rosji dał Piotr Wielki, który założył dwie szkoły inżenjerskie (jedną w Moskwie, która zamknięta została w r. 1719, drugą zaś w Petersburgu) i jedną szkołę artylerji; przeznaczały się one tylko dla szlachty, lecz także w ogóle dla „ochotników.” Za panowania Anny Joannówny założony został, podług projektu hr. Jagużyńskiego, „korpus kadetów” na 200 uczniów dla dzieci szlacheckich od 13 do 18 lat” (był 1-y korpus kadetów); uczniowie ci sposobili się nie tylko do artylerji i inżynierji, lecz także do armji. W roku 1756, jenerał-feldceugmistrz hr. P. J. Szuwałow połączył szkołę artylerji ze szkołą inżynierji, w jedną „szkołę artyleryjsko-inżynjerską szlachecką” i zaprowadził w niej znaczne ulepszenia, następnie zaś zreorganizował ją na „szlachecki korpus kadetów” (były drugi korpus kadetów). W roku 1778, jenerał Zoricz założył w Szkłowie, w swym majątku, „szkołę szlachecką szkłowską,” która przeszła w roku 1797 pod zarząd skarbu i przeniesiona była z początku do Grodna, potem zaś do Moskwy i z której utworzył się były pierwszy moskiewski korpus kadetów. Cesarz Paweł I założył w Petersburgu i Gatczynie szkoły dla dzieci ubogich inwalidów (1793), lecz wkrótce (w r. 1795) obie te szkoły połączone zostały w jeden zakład naukowy dla synów ubogich oficerów i oficjalistów dworskich w Petersburgu; następnie zakład ten został znowu (w r. 1798) zreorganizowany i zaprowadzono w nim dwa oddziały: jeden dla dzieci szlachty (z następstwem czasu pawłowski korpus kadetów), drugi zaś dla dzieci żołnierzy i osób rozmaitych stanów. W ten sposób utworzone zostały stołeczne zakłady wojskowo-naukowe. Co się tyczy gubernjalnych korpusów kadetów, zreorganizowanych obecnie na gimnazja wojskowe gubernjalne, zakłady te pozostają w ścisłym związku z ofiarami, które łożone były na ten cel przez szlachtę i osoby prywatne. W roku 1801 Cesarz Aleksander I zatwierdził projekt Zubowa co do założenia w Cesarstwie szkół wojskowych dla kształcenia w nich dzieci szlacheckich, polecił asygnować na ten cel po 500,000 rubli as. rocznie i wydelegował jenerała Biegiczewa dla wybrania miescowości dogodnych dla założenia szkół wojskowych. Jednocześnie poleconem zostało jenerał-gubernatorom, zapomocą reskryptów imiennych, ażeby zapytali szlachtę, czy nie zechce przyczynić się do sprawy tak dla niej pożytecznej, i ażeby zapewnili ją, że czyn taki przyjęty będzie przez niego (t. j. przez Cesarza Aleksandra I) „z całem poważaniem dla zasady powodującej takowy i *zaświadczy bardziej niż wszelkie inne dowody*, jak dalece szlachta ruska jest zawsze gotową do jednomyślnego przyczyniania się do dobra powszechnego, i że odwraca się on od ofiar składanych z żalem, lub też z musu,” oraz że najmniejsze nawet obciążanie państwa ma w jego pojęciu większą wagę, aniżeli cały zamiar szczęśliwy;” poleconem przeto było, ażeby przy zbieraniu ofiar nie odstępować od prawidła ogólnego, „ażeby dobra wola i swobodne poczucie honoru były jedyną zachętą do tej sprawy i ażeby dalekim był od niej nawet pozór środków przymusowych.” Szlachta porobiła natychmiast znaczne ofiary i wynurzyła życzenie łożenia w pewnym stosunku na otwarcie szkół; lecz projekt hr. Zubowa nie został urzeczywistniony za panowania Aleksandra I i ofiary oddawane były w depozyt do miejscowych urzędów opieki powszechnej. Przepisy dla gubernjalnych korpusów kadetów zatwierdzone zostały dopiero w roku 1830; zebrano jednocześnie wiadomości o ilości sum ofiarowanych, które znajdowały się w depozycie w urzędach opieki powszechnej, i okazało się, że ogół ofiar wynosił sumę 741,113 rubli 65 kop., — która to suma była na owe czasy nie mała; najwięcej ofiarowała szlachta gubernij: tulskiej (131 tys. r.), kijowskiej (72 tys. r.), jarosławskiej (65 tys. r.), woroneżskiej (50 t. r.), kurskiej (52 tys. r.), twerskiej (40 tys. r.) i t. d. Mniejsze ofiary złożone zostały przez szlachtę gubernij witebskiej (1 tys. r.), czernigowskiej (1,500 r.) i t. d. Korpusa otwarte zostały. 1) w Nowogrodzie (dla gubernij nowogrodzkiej, twerskiej i pskowskiej); 2) w Tule (dla gubernij tulskiej, riazańskiej, jarosławskiej, włodzimierskiej, orłowskiej i kaługskiej); 3) w Tambowie (dla gubernij tambowskiej, penzeńskiej saratowskiej, symbirskiej i woroneżskiej); 4) w Połocku (dla gubernii witebskiej, mohilewskiej, smoleńskiej, mińskiej, wileńskiej, grodzieńskiej i dla obwodu białostockiego); 5) w Połtawie (dla gubernij połtawskiej, czernigowskiej, jekaterynosławskiej, słobodzko-ukraińskiej i kurskiej); 6) w Jelisawetgrodzie (dla gubernij chersońskiej, taurykiej, kijowskiej, wołyńskiej i podolskiej); 7) w Moskwie (dla gubernij moskiewskiej, kazańskiej, niżegrodzkiej, kostromskiej i wołogodzkiej). W miarę otwierania korpusów, szlachta i osoby prywatne składały jeszcze ofiary; i tak: 1) dla korpusów połockiego i (zwiniętego potem) brzesko-litewskiego, szlachta gubernij, dla których korpusa te były przeznaczone (patrz wyżej), ofiarowała 238,985 r. as. i wnosiła corocznie po 57,500 r. as. 2) Dla nowogrodzkiego-arakczejewskiego—hr. Arakczejew ofiarował w 1833 roku 300,000 r. as., po zgonie zaś jego, korpus otrzymał z sum pozostawionych przez niego w gotowiźnie, oraz osiągniętych ze sprzedaży jego dóbr, 1,512,198 r. 34 kop. as., całego zaś kapitału hr. Arakczejewa 1,812,198 r. 34 kop. as. (czyli 517,710 r. 92½ kop. sr.) 3) Dla piotrowskiego połtawskiego — szlachta gubernij połtawskiej i czernigowskiej zobowiązała się opłacać stale po 10 kopiejek asygnacyjnych od każdej duszy rewizyjnej. Lecz sumy te, wraz z poprzedniemi ofiarami gubernij, dla których korpus ten był przeznaczony, okazały się niewystarczającemi, i w r. 1835 Cesarz Mikołaj I rozkazał „zapytać szlachtę gubernij, dla których zakład pomieniony przeznaczał się, jakie zamierza ona przedsięwziąć środki dla pokrycia wydatków na korpus połtawski i na czem zabezpieczy to, albowiem korpus ten założony zostaje dla pożytku samejże szlachty, i rząd nie może go utrzymywać swoim kosztem bez zbytecznego dla siebie ciężaru.” Wówczas, w r. 1838, szlachta ofiarowała, bądź jednorazowie, bądź też w stałych składkach, razem sumę 1,484,160 r. as. Za to przeznaczono dla niej w korpusie 70 wakansów. 4) Dla orłowskiego korpusu kadetów Bachtina, szlachta gubernij tulskiej, orłowskiej, riazańskiej, kurskiej, oraz częścią połtawskiej, ofiarowała bądź jednorazowie, bądź też w stałych składkach, razem 253,778 r. as., i oprócz tego właściciel dóbr Bachtin za życia i z mocy testamentu, ofiarował na rzecz korpusu 633,758 r. as. i dobra liczące 2,700 dusz, przynoszące 12,132 r. rocznego dochodu; skarb państwa wydał z rozporządzenia rządu, na budowę gmachu, z sum państwa 254,591 r. as. Szlachcie gubernij pomienionych nadano prawo mieć tu 94 pensjonarzy. 5) Dla michajłowsko-woroneżskiego korpusu kadetów, szlachta gubernji woroneżskiej, miasta Nowoczerkaska i ziemi wojska dońskiego ofiarowała 915,716 r. as., i oprócz tego jenerał-major Czertkow ofiarował 2,000,000 r. as. i właściciel dóbr Petrow majątek przynoszący 359 r. dochodu rocznego. Dla szlachty wszystkich tych gubernij przeznaczono 168 wakansów. 6) Dla włodzimiersko-kijowskiego korpusu kadetów (dla gubernij wołyńskiej, podolskiej, kijowskiej, chersońskiej i taurvckiej), do poprzednich ofiar szlachty dodano 78,306 rs.; następnie wydano jeszcze na budowę gmachu pozostałych z posagu w Bogu spoczywającej Wielkiej Księżny Aleksandry Pawłównej 500,000 r.; z kapituły orderów 40,000 r. i zapożyczono z kapitałów 2-go moskiewskiego korpusu kadetów 211,000 r. 7) Dla orenburgsko-nieplujewskiego korpusu kadetów, do kapitału złożonego poprzednio przez szlachtę gubernij orenburgskiej, dołączono 30,000 rs. (w r. 1844); było w nim 5 wakansów dla dzieci szlachty gubernji orenburgskiej i 4 dla samarskiej. 8) Dla moskiewskiego korpusu kadetów, szlachta ofiarowała w r. 1844, oprócz złożonego poprzednio kapitału, 55,000 rs. oraz czyniła i potem ofiary. Do r. 1859, wszystkie sumy ofiarowane zarówno przez szlachtę, jak i przez osoby prywatne, i pozostałe po uskutecznieniu wszystkich wydatków na budowę gmachu i na niezbędne urządzenie, znajdowały się w depozycie w departamencie osad wojskowych, w roku zaś 1859 oddane zostały do byłego sztabu głównego Jego Cesarskiej Mości dla zakładów wojskowo-naukowych (obecnie zarząd główny), było zaś wówczas sum w gotowiźnie razem 2,012,124 rs., za które nabyto 4-procentowe bilety państwa przynoszące ciągły dochód. W r. 1866, z powodu reformy gruntownej w zakładach wojskowo-naukowych, postanowiono: opłaty od właścicieli dóbr mają ustać z rokiem 1871; znajdujące się w gotowiźnie sumy i procenta od nich włączyć do środków specjalnych ministerstwa wojny, w wydziale zarządu głównego zakładów wojskowo-naukowych, z udzieleniem szlachcie gubernij wakansów w gimnazjach i progimnazjach wojskowych i w szkołach junkrów w stosunku do sumy ofiarowanej przez każdą gubernję. Kapitał powstały z opłat szlachty, w latach 1867—1869 włącznie (razem 766,500 rs.) włączyć do utworzonego z poprzednich opłat i niewydanego na budowę i urządzenie poprzednich korpusów, t. j. do kapitału 2,012,124 rs. W ten sposób, kapitał będący w rozporządzeniu zarządu głównego zakładów wojskowo-naukowych, ofiarowany przez szlachtę i osoby prywatne i znajdujący się częśściowe w 4%, częścią zaś w 5% biletach przynoszących ciągły dochód i w biletach banku państwa, wynosi obecnie 2,788,624 rsr. Oprócz tego, na budowę gmachów i na urządzenie wydano bezzwrotnie: 12,728 rs. z kapitałów gubernij orłowskiej, kurskiej, riazańskiej i ziemi wojska dońskiego, 421,847 z kapitału jenerała Bachtina i 589,863 rs. z kapitału jenerała Czertkowa; następnie wydano z ofiar szlachty na gmachy i na urządzenie, jeszcze sumę 886,608 rs., z której płaci się corocznie procentu mniej więcej około 33,000 rsr. Dodawszy wszystkie ofiary szlachty i osób prywatnych, które to ofiary były, jak widzieliśmy, bardzo znaczne, na korzyść zakładów wojskowo-naukowych, otrzymamy znaczną sumę 4,903,825 rs. 51 kop. Znaczna część kapitału jest przechowywana i za procenta z takowego utrzymywana jest, z mocy uchwały rady państwa z 24 listopada 1869 roku, z każdej gubernji, w stosunku do sumy ofiarowanej, pewna liczba pensjonarzy, głównie w gimnazjach wojskowych i tylko częścią w progimnazjach wojskowych (w pierwszych z nich 70%, w drugich 30% ogólnej liczby pensjonarzy). Utrzymanie osobiste dawnego wychowańca korpusu kosztowało od 170 do 200 rs.; po zreorganizowaniu korpusów na gimnazja, wydatki na jednego ucznia wynoszą przeszło 400 rs., utrzymanie zaś osobiste doszło do 268 rs.; w progimnazjach rząd wydaje na jednego ucznia 181 rs., na utrzymanie zaś osobiste tegoż ucznia 120 rs. Rząd uznał za możebne oznaczyć normę opłaty za uczącego się kosztem kapitałów szlachty, dla gimnazjów i szkół wojskowych na 250 rs., i dla progimnazjów na 120 do 150 rs. W ten sposób, zreorganizowanie korpusów na gimnazja podniosło opłatę za stypendystów szlachty w nieznacznem-li stopniu: jeżeli np. poprzednio brano za pensjonarzy z procentów sum szlacheckich 2,000 rubli, to bierze się obecnie tylko 2,200 rubli srebrem. Postanowienie to zapadło dnia 14 kwietnia 1870 r. Jednocześnie Najjaśniejszy Pan rozkazać raczył: 1) ażeby z procentów od kapitału, który zamierzano oddać ministerstwu wychowania publicznego (2,881,917 rs. 45 kop.), jak również z procentów od kapitału jenerała Bachtina i z dochodu rocznego z jego majątku (12,132 rs. 12 kop.), utrzymywano w szkołach, gimnazjach i progimnazjach wojskowych pewną liczbę pensjonarzy szlachty każdej gubernji, w stosunku do ofiarowanej przez nią sumy; 2) ażeby gubernje rozsegregowane zostały pomiędzy gimnazja.

—

* Z Kijowa piszą do gazety *Ruski Mir*, że znajdujące się tam dwa gimnazja z wydziałami i dwa progimnazja są tak przepełnione uczniami, że nie mogą już pomieścić w swoich murach wszystkich życzących sobie pobierać nauki. W gimnazjum żeńskiem funduklejowskiem zabrakło również w roku bieżącym miejsca dla kilku z pomiędzy nowych uczennic.

—

* Handel i przemysł. Z Taganroga piszą do *Birż. Wied.*, że 24 zeszłego miesiąca otwarte zostały czynności banku azowsko-dońskiego. Urządzeniem tego banku, za prawdę dobroczynnego dla miasta, Taganrog obowiązany jest przed innymi J. P. Skaramandze i S. S. Polakowowi. W pierwszych chwilach swego istnienia, bank daje dowody wielkiej działalności oraz przykładnej szybkości, akuratności i uprzejmości, Opinja powszechna jest przekonana, że bank ten mieć będzie świetną przyszłość. Za rachunki bieżące, bank płaci większe procenta, aniżeli tutejsze towarzystwo kredytu wzajemnego, mianowicie 5½%, za eskontowanie zaś weksli pobiera mniej nawet, aniżeli oddział banku państwa, mianowicie 9%.

—

* Różne wieści. Członek komisji towarzystwa jeograficznego do zbadania mórz północnych, p. Wojejkow, donosi do dziennika *St. Pet. Wiedom.*, że otrzymał od p. Petermana z Gotha, następującą ważną wiadomość: „W początku września pp. Payer i Weigerecht widzieli otwarte morze północne na 79° sz. półn. i 43° dł. wsch. od Greenwich, zatem nieco na wschód od Ziemi Gillisa pomiędzy Szpitzbergiem i Nową Ziemią. Wypłynęli oni na niewielkim statku w lipcu i musieli przejść wielki pas lodów, nim doszli do morza otwartego. Według ich zdania, w długościach od 42° do 60° dł. wsch. od Greenwich, najdogodniej jest przejść na północ i wschód. Powodzenie tej niewielkiej wyprawy, po nadzwyczaj surowej zimie roku bieżącego, dowodzi, jakie wielkie rezultata można osiągnąć na północy, nawet z małemi środkami.”

* Do dziennika *St. Pet. Widom.* nadesłany został następujący artykuł o mającem nastąpić otwarciu kolonji rolniczej dla nieletnich przestępców pod Petersburgiem: „Spieszymy zawiadomić osoby, sympatyzujące z urządzeniem zakładów wychowawczych dla małoletnich przestępców, że towarzystwo kolonij rolniczych i ochron rzemieślniczych otwiera 10 października pierwszą kolonję niedaleko Petersburga. Otwarcie będzie zależało właściwie na poświęceniu zbudowanych w kolonji gmachów, i zrewidowaniu ich przez komitet w całkowitym składzie. Obecnie w kolonji ukończone są następujące roboty: wykarczowano około 5 diesiatyn lasu, część którego poszła na budowle, a reszta porżnięta została na drzewo na opał; przeprowadzona została droga od riabowskiej szosy aż do kolonji, 3 sążnie szerokości, na przestrzeni przeszło wiorsty, i wzniesione zostały następujące budowle: dwa dwupiętrowe domy dla kolonistów, jeden dwupiętrowy dla urzędników przy kolonji, kuchnia z pralnią, łaźnia, chałupa dla robotników, stajnia na 12 koni, wozownia i kuźnia. Dyrektorem kolonji mianowany został A. J. Gerd. Z 29,316 rub. 10 kop., które wpłynęły do kasy towarzystwa do 5 października r. b. wydano już 15,812 rub. 19 kop., i potrzeba będzie jeszcze zapłacić za nieodebrane dotąd roboty około 5,000 rubli, tak, że w gotowiźnie pozostanie przeszło 8,500 rubli. Tymczasem dla ostatecznego urządzenia kolonji, potrzeba wybudować jeszcze 10 domów dla kolonistów, dom dla urzędników, szkołę i warsztaty. Łatwo zrozumieć, że pozostała suma daleko nie starczy na wykonanie wszystkich tych robót; towarzystwo przymuszone będzie stopniowo rozwijać swe przedsięwzięcie, w miarę nagromadzenia się środków, drogą ofiar, które ciągle napływają do kasy ze wszystkich miast Rosji, a w szczególności od osób urzędujących w sądownictwie, naturalnie przejętych sympatją dla celów towarzystwa. Obecnie kolonja zostanie otwartą na 15 chłopców, na przyszłe lato zaś będzie przysosobione drzewo z lasu kolonji i zbudowane zostaną jeszcze 2 lub 3 domy dla kolonistów, następnego zaś lata jeszcze 2 domy i t. d., dopóki kolonja nie będzie w stanie przyjąć do siebie 200 dzieci. Jednocześnie z rozwojem kolonji, będzie się rozwijała i ochrona rzemieślnicza, niezbędna dla dzieci ze stanu miejskiego. Ochrona, jak jest powiedziane w ustawie kolonji, aż do czasu powiększenia się zasobów towarzystwa, urządzi się przy kolonji, a dla tego na początek wychowańcy ochrony będą umieszczeni w kolonji, ale w osobnych domach i pod osobnym nadzorem specjalnie przeznaczonej do tego osoby. To połączenie kolonji z ochroną znacznie ulży zadanie — przyjmowania wszystkich dzieci, należących tak do miejskiego, jak i wiejskiego stanu, i wskaże przyszły rozmiar kolonji i ochrony pod Petersburgiem. Pozostaje nam spodziewać się, że ludzie, którzy z taką sympatją odpowiedzieli na wezwanie towarzystwa, podtrzymają rozpoczęte dzieło i dadzą mu środki do zupełnego utrwalenia się.

[illegible]

* Gazeta *Ruski Mir* p[illegible] z czynności kasy zaliczkowej zecerów w P[illegible] od daty jej otwarcia za lata 1866—1871. W ciągu pięciu lat wpłynęło do kasy 13,181 rub.; z tej sumy udzielono różnego wsparcia 5,054 rub. Fundusz kasy powstał z zapracowanych przez zecerów pieniędzy, bez wszelkiej obcej pomocy; czynności w kasie wykonywane są bezpłatnie przez członków tejże; zarząd kasy nie ma najętego lokalu i nie ponosi wydatków na administracją, przez co znacznie oszczędzają się koszta. Ze sprawozdania pokazuje się, że większa część wniosków obracana jest na wsparcia, a pensje, podług brzmienia ustawy kasy, mają być wypłacane przy zwiększeniu funduszu kasy, dla obarczonych wiekiem członków, wdów i sierot, które po śmierci ojców i mężów pozostaną bez sposobu do życia. Lecz aby zebrać fundusz

(**) Znakomity ten pod względem rysunku i wykończenia półmisek, był roboty krajowego majstra-artysty.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ
UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE

N. D. 6606.
MY ALEXANDER II-gi,
Cesarz Wszech Rosji Krol Polski
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok osnowy następującej:

Obecni: Polaski Prezes. Fuchs, Herman Mejer } Sędz. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 7 (19) Października) 1871 r.

(podp.) Polaski Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.
Trybunał Handlowy w Warszawie.

Mając sobie doniesionem, w podaniu na piśmie w dniu dzisiejszym przez Józefa Gerlach fabrykę wyrobów nożowniczych i drzewnych w Warszawie we własnej nieruchomości pod Nr. 2335b. prowadzącego, zaś w Warszawie pod Nr. 496 handel otwarty z wyrobami swojemi utrzymującego, pod Nr. 2375 zamieszkałego zaniesionem, iż tenże Gerlach z powodu ogólnej stagnacji w handlu, braku odbytu, obok wysokich kosztów fabrykacji, tudzież z powodu opłacenia wysokich procentów od wypożyczonych kapitałów, stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom, dla czego składając bilans majątku swojego, uprasza o ogłoszenie swojej upadłości, więc w takiem położeniu rzeczy w myśl art. 437, 440, 449 i następnych Kodeksu Handlowego.

Trybunał Handlowy w Warszawie, upadłość Józefa Gerlach fabrykę wyrobów nożowniczych i drzewnych we własnej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2375b. prowadzącego, zaś w Warszawie pod Nr. 496 handel otwarty tychże wyrobów utrzymującego, pod Nr. 2375 zamieszkałego, ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem dzisiejszym jako datą podania określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Gerlacha należącego pod powyższemi numerami lub gdziebądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Wydziału I-go deleguje. Kuratorami upadłości Patrona Wałowskiego i Bieńkowskiego wierzyciela mianuje, na Sędziego Komisarza W-go Sędziego Konstantego Lentz przeznacza, osobę upadłego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Do uskutecznienia ostrzeżeń w hypotece domu Nr. 2375b. przez złożenie tego wyroku Kuratorów upoważnia. Wpis na rs. 3 jako w objekcie niepewnym ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą tego w I-ej Instancji wyroku pod temczasową egzekucją pomimo opozycji i apelacji wydanego wyroku, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism kuratorom poleca.

(podp.) Polaski Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, od którychby się tego domagano, aby niniejszy wyrok wyegzekwowali. Naszym Prokuratorom aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o to prawnie wezwani zostaną.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu z oryginalnym wyrokiem na papierze bez stempla spisanym świadczę i dla Kuratorów wydaję.

Warszawa d. 9 (21) Października 1871 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego,
(podp.) Andrychiewicz.

N. D. 6599. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa; iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Tworki lit. A, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 13,000.
2. Dobra Glupiejewo, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,000.
3. Dobra Sadłóg, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,700.
4. Dobra Anielin, w Powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie, pożyczką wynosi rsr. 5,000.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 9 (21) Października 1871 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 6585. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w Płocku.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra Gogole Wielkie lit. E. w powiecie Ciechanowskim położone zażądana została pożyczka Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sumy rs. 1,750.

Zarzuty jakieby przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogły przez stowarzyszonych, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 7 (19) Października 1871 r.
za Prezesa, L. Komierowski.
Pisarz, Skonieczny.

N. D. 6586. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Peresołowice w Powiecie Hrubieszowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,050.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 4 (16) Października 1871 r.
Prezes, Bieliński,
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6496. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Zawiadamia osoby interesowane że przedmioty znalezione a pozostawione przez pasażerów w kwartale III-im r. b. na stacjach i w powozach Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, odebrane być mogą za udowodnieniem własności od Zawiadowcy Stacji Praga.

Wykazy tych przedmiotów znajdują się do przejrzenia u Zawiadowców Stacyj: Praga, Siedlce, Łuków i Brześć.

Warszawa d. 16 Października 1871 r.

N. D. 6584. *Надзиратель 7-го Округа Ломжинскаго Акцизнаго Управленія.*

Симъ доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что патентъ выданный Маріампольскимъ Окружнымъ Казначействомъ 3 Іюля сего 1871 г. за № 596, на имя Израиля Френкеля на право продажи питей въ дер. Алексота, Маріампольскаго Уѣзда во второй половинѣ 1871 г., согласно заявленію Френкеля похищенъ, и взамѣнъ сего патента выдано удостовѣреніе казначейства.

Г. Маріамполь, Октября 5 дня 1871 г.
Окружный Акцизный Надзиратель,
1—3 (.......).

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6612. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci Małki Himmel, współwłaścicielki ostrzeżenia objawionego pod Nr. 39 i 28 Działu IV Wykazów Hypotecznych dóbr Miedniewice i Oryszew z Obręgu Łowickiego, toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej wyznaczony został na dzień 18 (30) Stycznia 1871 r.

St. Zawadzki.

N. D. 6603. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po zgonie:

1. Fryderyka Bolesława dwóch imion Królikiewicza, co do tytułu własności dóbr Kuźnica stara z okręgu Częstochowskiego; i

2. Antoniego Tymienieckiego, co do tytułu własności dóbr dzierżawy małe Leleki z okręgu Wartskiego, otworzyły się spadki, do uregulowania których, wyznaczam przed sobą termin na dzień 13 (25) Kwietnia 1872 r.

Zenon Łopuski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6594. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 1 (13) Listopada r. b. od godziny 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy publiczna in plus licytacja na sprzedaż nieruchomości miejskiej w Warszawie pod Nr. 351 przy ulicy Nowe Miasto położonej. Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od sumy rsr. 1,020 kop. 76, wyraźnie rubli srebrem tysiąc dwadzieścia kopiejek siedmdziesiąt sześć.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać na ręce p. o. Prezydenta miasta w sali posiedzeń Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12-ej w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru, w której wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę; otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji głośnej, lub też składający deklarację, winien dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 102 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej dzierżawy, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Warszawy o odbyć się mającej w dniu 1 (13) Listopada roku bież. publicznej licytacji, składam niniejszą deklaracje, że za nieruchomość miejską w Warszawie pod N-rem 351 przy ulicy Nowe Miasto położoną postępuję rub. sr. NN. (wypisać literami i liczbą), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Gł. Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 102 i na koszta ogłoszenia rsr. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia . . . miesiąca . . . . 1871 r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 5 (17) Października 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 6596. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje nadostawę w ciągu roku 1872 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1872 roku do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. dla biur Magistratu i służby pod zarządem jego zostającej.

a) Drzewa opałowego sosnowego w szczapach około 350 sążni kubicznych ze zwózką, potarciem, połupaniem i ułożeniem w drwalni od rubli sr. 12 wyraźnie od rubli srebrem dwunastu za sążeń.

b) Węgla kamiennego w najlepszym gatunku około 950 korcy rsr. 1 kop. 20, wyraźnie od rubla srebrem jednego, kopiejek dwudziestu za korzec.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej w warunkach poszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 400 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 dla biur Magistratu i służby pod zarządem jego zostającej (wypisać szczegółowo dostawę z cenami) i odstępuję od takowych cen procentów NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 400 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca roku.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 7 (19) Października 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Lejtenant,
Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. *6427. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej że w dniu 25 Października (6 Listopada) r. b. od godziny 12-ej w południe odbywać się będzie w Sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklarację na dostawę w ciągu roku 1872 to jest od d. 1 (13) Stycz. 1872 r. do tegoż dnia i miesca 1873 r. różnych materjałów do utrzymania w ruchu maszyn parowych Wodociągu Warszawskiego i Pragskiego potrzebnych a mianowicie:

1. Oliwy łoju i oleju

a) Oliwy około 3,000 funtów od kop. sr. 26 wyraźnie od kopiejek srebrem dwudziestu sześciu za funt.

b) Łoju około 900 funtów od kop. sr. 15 wyraźnie od kop. sr. pietnastu za funt.

c) Oleju preparowanego do lamp około 35 wiader od rs. 4 kop. 25 wyraźnie od rubli srebrem czterech, kop. dwudziestu pięciu za wiadro.

2. Pakuł i sznura pakunkowego.

a) Pakuł około 2,200 funtów od kop. sr. 12 wyraźnie od kop. sr. dwunastu za funt.

b) Sznura pakunkowego suchego i smołowanego około 800 funtów od kop. rs. $16\frac{1}{2}$ wyraźnie od kop. sr. szesnastu i pół za funt.

3. Materjałów Aptecznych.

a) Blejwasu tartego około 200 funtów od kop. sr. czternastu (14) za funt.

b) Wosku około 10 funtów od kop. rs. 75 wyraźnie siedmdziesięciu pięciu za funt.

c) Kalafonji około 50 funtów od kop. sr. 12 wyraźnie od kop. dwunastu za funt.

d) Mydła szarego około 150 funtów od kop. sr. 10 wyraźnie od kop. sr. dziesięciu za funt.

e) Waser-bleju około 20 funtów od kop. sr. 15 wyraźnie od kop. rs. pietnaścu za funt.

f) Merkurjuszu około 10 funtów od rs. 1 kop. 5 wyraźnie od rubla srebrem jednego, kop. pięciu za funt.

g) Terpentyny około 5 wiader od rs. 3 kop. 21 wyraźnie od rubli srebrem trzech, kop. dwudziestu jeden za wiadro.

h) Pokostu około 8 wiader od rs. 3 kop. 90 wyraźnie od rubli srebrem trzech kop. dziewięćdziesięciu za wiadro.

i) Minii około 200 funtów od kop. sr. 14 wyraźnie od kop. sr. czternastu za funt.

4. Ołowiu, żelaza, stali, płótna szmerglowego i gwoździ.

a) Ołowiu około 800 funtów od kop. rs. 10 wyraźnie od kop sr. dziesięciu za funt.

b) Żelaza kutego i walcowanego. gatunkowego około 40 pudów od rs. 2 wyraźnie od rubli srebrem dwóch za pud.

c) Stali około 150 funtów od kop. sr. $37\frac{1}{2}$ wyraźnie od kop. trzydziestu siedmiu i pół za funt.

d) Płótna smerglowego o koło 200 arkuszy od kop. sr. 8 wyraźnie od kop. sr. ośmiu za arkusz.

e) Bretnagli maszynowych Nr. 3, kóp. 100 od kop. sr. $22\frac{1}{2}$ wyraźnie od kop. sr. dwudziestu dwóch i pół za kopę.

f) Szpergnali 8 calowych 50 kóp od kop. sr. 75 wyraźnie od kop. sr. siedemdziesięciu pięciu za kopę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dostawy mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stęplu podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej na złożone w tejże wadium a mianowicie:

ad 1. Na dostawę oliwy, łoju i oleju rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 15.

od 2. Na dostawę pakuł i sznura pakunkowego rs. 45 i na koszta ogłoszenia rs. 10.

ad 3. Na dostawę materjałów aptecznych rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

ad 4. Na dostawę ołowiu, żelaza, stali i t. p. rs. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki licytacyjnych w mowie będących dostaw, są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1872 roku do tegoż dnia i miesiaca 1873 r. na użytek Wodociągu Warszawskiego i Pragskiego (tu wypisać szczegółowo przedmiot jakiego się podejmuje po cenach w ogłoszeniu zamieszczonych) i odstępuje od takowych procentów N. N. (wypisać cyfrą i literami wyraźnie) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, kwit na złożone w Kassie Głównej Ekonomicznej vadium w ilości rs. N. N. i na koszta ogłoszenia rs. N. N. (wypisać z ogłoszenia stosownie do dostawy) składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia Mca 1871 r.
(podpisać imię i nazwisko).

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paździer.) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

D. N. 6579. *Петроковское Губернское Правленіе.*

По случаю безуспѣшности назначенныхъ на 5 (17) Октября сего года публичныхъ торговъ на отдачу въ подрядъ 2 хъ лѣтней поставки дровъ, свѣчь, соломы и ламповаго масла для войскъ, военныхъ управленій и заведеній въ Петроковской Губерніи, Петроковское Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что 19 (31) сего Октября въ 12 часовъ дня, будутъ производиться въ присутствіи сего Правленія, на поставку означенныхъ припасовъ, вторичные въ сокращенномъ срокѣ торги, на условіяхъ и отъ цѣнъ изложенныхъ въ первоначальномъ объявленіи.

Г. Петроковъ, 5 Октября 1871 года.
Совѣтникъ, (.......).

N. D. 6578. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 1 (13) Ноября с. г. въ часъ по полудни, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ аренду дохода Сѣдлецкой городской касы съ убоя скота на мѣстной городской скотобойнѣ на время съ 1 (13) Января 1872 г. по тоже число и мѣсяцъ 1875 г., отъ суммы годовой арендной платы 2,200 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ выше означеннымъ именно за полъ часа до начатія торговъ, на руки Секретаря присутсвія, или прислать по почтѣ запечатанныя объявленія написанныя по прилагаемой формѣ на гербовой бумагѣ 70-ти коп., четко безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ съ приложеніемъ казначейской квитанціи во взносѣ залога въ размѣрѣ $\frac{1}{10}$ части годовой арендной платы т. е. 220 руб.

Подробныя торговыя условія можно видѣть въ Губернскомъ Правленіи ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желая принять на себя аренду дохода Сѣдлецкой городской кассы съ убоя скота, на гордской скотобойнѣ на 1872—1874 года, соглашаясь со всѣми условіями, опредѣленными въ торговыхъ кондиціяхъ казначейскую квитанцію за N., въ принятіи отъ меня залога 220 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ, въ случаѣ неустойки на торгахъ, былъ мнѣ на руки возвращенъ (или отправленъ по почтѣ туда то). (Поименовать мѣсто постояннаго жительства и время подачи объявленія, а затѣмъ подписать имя и фамилію).

Г. Сѣдлецъ, 7 Октября 1871 года.
Совѣтникъ, (.......).

N. D 6292. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 18 (30) Октября с. г. въ 1 часъ по полудни, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на производство работъ по ремонту Яновско-Бѣльской и Мордско-Лосицкой дорогъ I разряда въ Константиновскомъ Уѣздѣ. Торги начнутся съ опредѣленной по смѣтамъ общей суммы 1,276 руб. $66\frac{1}{2}$ коп. Желающіе торговаться обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ кассовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 128 руб. Объявленія должны быть написаны по ниже приложенной формѣ, четко и безъ подчистокъ, на гербовой бумагѣ въ 70 коп. Подробныя торговыя условія, а равно смѣты предполагаемымъ работамъ, можно разсматривать въ въ Сѣдлецкомъ Губернскомъ, или Константиновскомъ Уѣздномъ Управленіяхъ во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желая произвести согласно утвержденнымъ смѣтамъ, работы по ремонту земскихъ дорогъ I разряда въ Константиновскомъ Уѣздѣ за сумму N. (прописью и цифрами) обязуюсь исполнить въ точности всѣ торговыя условія. Квитанцію N. Казначейства во взносѣ залога въ количествѣ 128 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неустойки въ торгахъ, залогъ этотъ будетъ мнѣ возвращенъ на руки, или отправленъ по почтѣ на мой счетъ (туда-то).

(Поименовать мѣсто жительства и время подачи объявленія и за симъ подписать имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ 23 Сентября дня 1871 г.
Губернскій Инженеръ, Бентковскій.

N. D. 6293. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 18 (30) Октября с. г. въ 1 часъ по полудни, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій на производство работъ по сооруженію части Сѣдлецко-Гарволинской дороги I-го разряда въ Гарволинскомъ Уѣздѣ. Торги начнутся съ опредѣленной по смѣтѣ суммы 6,415 руб. $19\frac{1}{2}$ коп. Желающіе торговаться обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ касовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги, въ количествѣ 642 руб. Объявленія должны быть написаны по ниже приложенной формѣ, четко и безъ подчистокъ, на гербовой бумагѣ въ 70 коп. Подробныя торговыя условія, а равно смѣты предполагаемымъ работамъ, можно разсматривать въ Сѣдлецкомъ Губернскомъ, или Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіяхъ во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желая произвести согласно утвержденной смѣтѣ работы по постройкѣ части Сѣдлецко - Гарволинской Земской 1 разряда дороги въ Гарволинскомъ Уѣздѣ, за сумму N. (прописью и цыфрами), обязуюсь исполнить въ точности всѣ торговыя условія. Квитанцію N. казначейства во взносѣ залога въ количествѣ 642 руб., при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неустойки въ торгахъ, залогъ этотъ будетъ мнѣ возвращенъ на руки или отправленъ по почтѣ на мой счетъ (туда то).

(Поименовать мѣсто жительства и время подачи объявленія, и за симъ подписать имя и фамилію).

Г. Сѣдлецъ, Сентября 23 дня 1871 г.
3—3 Губернскій Инженеръ, Бентковскій.

N. D. 6294. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 18 (30) Октября сего года въ 1 часъ по полудни, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на производство съ подряда работъ по сооруженію Венгровско Лоховской земской дороги I разряда въ Венгровскомъ Уѣздѣ. Торги начнутся съ опредѣленной по смѣтѣ сумы 7,482 руб. 36 коп. Желающіе торговаться обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ кассовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 749 руб. Объявленія должны быть написаны по ниже приложенной формѣ четко и безъ подчистокъ, на гербовой бумагѣ въ 70 коп. Подробныя торговыя условія, а равно смѣта предполагаемымъ работамъ можно разсматривать въ Сѣдлецкомъ Губернскомъ или Венгровскомъ Уѣздномъ Управленіяхъ, во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желая произвести согласно утвержденной смѣтѣ, работы по сооруженіи части Венгровско Лоховской земской дороги I разряда въ Венгровскомъ Уѣздѣ, за суму N (прописью и цифрами) обязуюсь исполнить въ точности всѣ торговыя условія. Квитанцію N. Казначейства во взносѣ залога въ количествѣ 749 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ; что въ случаѣ неустойки въ торгахъ, залогъ этотъ будетъ мнѣ возвращенъ на руки, или отправленъ по почтѣ на мой счетъ (туда-то) (поименовать мѣсто жительства и время подачи объявленія и за симъ подписать имя и фамилію).

Г. Сѣдлецъ Сентября 23 дня 1871 г.
Губернскій Инженеръ, Бентковскій.

N. D 6295. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 18 (30) Октября 1871 г. въ часъ по полудни, будутъ производиться новые торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу съ подряда исполненія работъ, по починкѣ и передѣлкѣ по Реформатской церкви въ гор. Бѣлѣ, въ Греко-Уніатскую, начиная торгъ отъ суммы 3,083 руб. $61\frac{1}{2}$ коп. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ выше означеннымъ срокомъ, а именно за полчаса до торговъ, на руки Секретаря присутствія, запечатанныя объявленія, составленныя согласно ниже слѣдующей формѣ, на гербовой бумагѣ 70 коп. достоинства, въ которыхъ, вредложенная сума, должна быть написана прописью, безъ подчистокъ. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ размѣрѣ $\frac{1}{10}$ части торговой суммы. Подробныя торговыя условія, можно разсматривать въ строительномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія, во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желая взять въ подрядъ работы, по починкѣ и передѣлкѣ по Реформатской церкви въ г. Бѣлѣ, въ Греко-Уніатскую, за сумму N. (прописью), принимаю на себя всѣ обязательства и предупрежденія, изложенныя въ торговыхъ кондиціяхъ. Залогъ въ количествѣ 308 руб. $36\frac{1}{2}$ коп. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, чтобы таковой въ случаѣ моей неустойки на торгахъ, былъ мнѣ возвращенъ на руки, (или отосланъ на мой счетъ туда то).

(Пояснить мѣсто жительства и затѣмъ подписать имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ, 24 Сентября 1871 года.
2—3 Губернскій Инженеръ, Бентковскій.

N. D. 6296. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объвлнетъ, что 18 (30) Октября 1871 г. въ 12 часовъ утра, въ присутствіи сего Правленія, будутъ производиться публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на подрядъ поставки продовольствія арестантовъ въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1872 г, по 31 Декабря (2 Января) 1872/3 года включительно:

1. Особо для Люблинской тюрьмы отъ цѣны восемь и три четверти ($8\frac{3}{4}$) копѣйки,

и 2. Особо для Яновсковской тюрьмы отъ цѣны семь съ половиною ($7\frac{1}{2}$) копѣйки, за дневную порцію одного арестанта за обниженіемъ цѣны.

Затѣмъ всякій желающій торговаться обязанъ представить на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 18 (30) Октября 1871 г., запечанной объявленіе съ приложеніемъ къ оному залога, на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы (500) рублей, а на поставку продовольствія для арестантовъ Яновской тюрьмы четыреста (400) рублей, наличными деньгами, или кредитными билетами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть желающими разсматриваемы ежедневно, въ служебное время, за исключеніемъ воскресныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Объявленія желающихъ торговаться должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 70-копѣчнаго достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежаще запечатанныя сургучемъ, въ конвертѣ на имя Люблинскаго Губернскаго Правленія, съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской (или Яновской) тюрьмы." Предложенная въ объявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по формѣ или заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или подчеркнутыя стрцки будутъ считаться неформальными и останутся безъ послѣдствій какъ недѣйствительныя. Объявленія представленныя послѣ двѣнадцати часовъ 18 (30) Октября вовсе не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія, отъ 23 Сентября (5 Октября) с. г. за № 7917 симъ заявляю, что я обязуюь взять въ подрядъ продовольствіе арестантовъ Люблинской тюрьмы (или Яновской тюрьмы) въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1872 г., по 31 Декабря (12 Января) 1872/3 г. включительно, за цѣну одного арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, залоговую сумму 500 руб. (или 400 р), наличными деньгами, или кредитными билетами (объяснить какими) у сего прилагаю и таковую желаю самъ получить, (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.).

Постояное мое жительство въ N., писано мною въ N. . . мѣсяца N. дня N.

Подпись: Имя и фамилія.

Г. Люблинъ, 23 Сент. (5 Октяб.) 1871 г.
За Совѣтника, Цвиклинскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3 3 Ключинскій.

N. D. 6443. *Удржинское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Ломжинской Казенной Палаты, отъ 13 Августа 1871 г. за № 7013, въ канцеляріи Браньщиковскаго Гминнаго Управленія въ деревни Бранщикѣ, Островскаго Уѣзда, 9 (21) Ноября 1871 г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги, (in plus), на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ минувшихъ лѣтъ здѣшняго лѣсничества, по каждой дачи и лѣсосѣкѣ отдѣльно; за исключеніемъ лѣснаго матеріала въ лѣсосѣкахъ № 11, 12, 16, 17, 18, 19 и 20 дачи Удржинокъ, оцѣненнаго въ 41 р. 21 коп., который то матеріалъ будетъ нроданъ изъ торговъ оптомъ, а именно:

1. Въ дачи Удржинокъ лѣсосѣки №№ 11, 12, 16, 17, 18, 19 и 20, на сумму 41 руб. 21 коп.

2. Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсосѣки № 5, на сумму 53 р. 9 коп.

Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсос. № 6, на сумму 40 р. 25 коп.

Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсос. № 7, на сумму 25 р. 31 коп.

Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсос. № 8, на сумму 72 р. 20 коп,

Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсос. № 9, на сумму 55 р. $57\frac{1}{2}$ коп.

Въ дачи Подбудыкержъ, лѣсос. № 10, па сумму 74 р. $72\frac{1}{2}$ коп.

3. Въ дачи Липа, лѣсос № 5, на сумму 118 р. 84 коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 6, на сумму 45 р. 87 коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 7, на суму 163 р. $97\frac{1}{2}$ коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 8, на сумму 244 р. $24\frac{1}{2}$ коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 9, на сумму 38 р. $20\frac{1}{2}$ коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 10, на сумму 141 р. 59 коп.

Въ дачи Липа, лѣсос. № 11, на сумму 57 р. $29\frac{1}{2}$ коп.

4. Въ дачи Дембеница, лѣсос. № 20, на сумму 33 р 61 коп.

Итого 1,205 руб. 99 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны до наступленія срока торговъ, представить залогъ наличными деньгами или Государственными бумагами Имперіи и Царства, по курсу утвержденному Г-мъ Министромъ Финансовъ въ суммѣ равной десятой доли стоимости торгуемаго лѣса.

Оцѣночная вѣдомость, а равно и условія торговъ могутъ быть разсмотриваемы ежедневно въ канцеляріи Удржинскаго Лѣснаго Управленія, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней.

Мѣстная лѣсная стража, желающимъ, подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, такъ кавъ въ послѣдствіи никакія жалобы на недочеты, неправильную оцѣнку, или какую нибудь убыль лѣса, со дня составленія оцѣнки, не будутъ приняты въ уваженіе, а тотъ, за кѣмъ останутся торги, будетъ обязанъ уплотить всю предложенную имъ сумму въ назначенныхъ для того срокахъ.

дер. Егель, Сентября 27 дня 1871 года.
1—3 Старшій Лѣсничій, (.......).

N. D. 6468. *Яновское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Люблинской Казенной Палаты отъ 7 Августа с. г. за № 11240, 3 (15) Ноября с. г., въ 10 часовъ утра, будутъ производиться въономъ Управленіи, въ третьемъ срокѣ изустные (in plus) торги, на, продажу казеннаго лѣса вмѣстѣ съ землею пространствомъ 28 десятинъ, 1008 саженей въ имѣніи Кавенчинъ, отъ суммы 2,086 р 14 коп.

Торговыя условія могутъ быть пересмотрѣны въ Яновскомъ Уѣздномъ Управленіи въ присутственное время.

Г. Яновъ, 28 Сент. (10 Октября) 1871 г.
2—3 Штабсъ-Ротмистръ, (.......).

N. D. 6444. *Конинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи Указа Губернскаго Правленія отъ 20 Сентября за N. 4576, 1 (13) Ноября сего года въ 10 часовъ утра будутъ производится въ семъ управленіи торги посредствомъ запечатанныхъ деклярацій отъ суммы 1,455 руб. 99 коп. (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе дохода съ убоя скота въ гор. Конинѣ на время съ 1 Января 1872 г. по 31 Декабря 1874 г.

Декляраціи должны быть написаны на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства четко и безъ поправокъ по ниже изложенной формѣ, цыфры же обозначены прописью. Кромѣ того слѣдуетъ приложить къ декляраціи свидѣтельство о состоятельности и залогъ въ количествѣ 145 руб. 60 к.

Декляраціи съ поправками и несоставленная по формѣ или же безъ свидѣтельствъ и по истеченіи срока присланныя приняты не будутъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть читаны въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма для Деклярацій.

Симъ объявляю, что обязываюсь взять въ врендное содержаніе доходъ съ убоя скота на Конинской скотобойни за сумму руб. коп. въ годъ (выписать цыфру словами и безъ поправокъ), подвергая себя всѣмъ условіямъ заключающимся въ торговыхъ кондиціяхъ каковыя мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство выданное мнѣ NN. и залогъ въ суммѣ 145 руб. 60 коп. представляю и за полученіемъ таковаго въ случаѣ если торги не останутся за мною лично явлюсь (или о высылкѣ въ N. прошу на мой счетъ.

Постоянное мое жительство въ N. писалъ въ N. числа, мѣсяца и года N.
(подписать имя и фамилію четко).

Конинъ, Сентября 29 д. 1871 г.
Начальникъ Конинскаго Уѣзда,
Маіоръ, Канатовъ.

N. D. 6442. *Магистратъ Города Плонска.*

Симъ объявляетъ, что 27 Октября (8 Ноября) с. г. въ 11часовъ въ полдень въ здѣшнемъ Магистратѣ будутъ производиться торги (in plus) посредствомъ запечатанныхъ деклярацій на отдачу въ трехлѣтнюю аренду дохода Плонской Городской Кассы съ тарифнаго моста на рѣкѣ Плонкѣ, отъ суммы 770 рублей сер. въ годъ. Желающій участвовать въ торгахъ, долженъ представить письменную декляраціо на гербовой бумагѣ 20 копѣечнаго достоинства написанную чисто и безъ исправокъ не позже 12 часовъ утра въ день назначенный торгамъ.

Къ упомянутой деклярацій должна быть приложена Кассовая квитанція па внесенный залогъ въ суммѣ 77 руб. или таковой представить наличностію. Условія къ торгамъ могутъ быть разсмотриваемы ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и воскресныхъ дней въ Городовомъ Магистратѣ.

Форма деклярацій.

По случаю публикацій Плонскаго Городоваго Магистрата отъ 27 Октября (8 Ноября) с. г. за N. 2558, симъ объявляю что я желаю взять въ аренду доходъ съ тарифнаго моста находящагося на рѣкѣ Плонкѣ за сумму (сумма должна быть написана прописью) обязанности налагаемыя условіями исполняю безъ отговорочно, квитанцію Казначейства NN. на внесенный залогъ въ количествѣ 77 рублей, при семъ представляя, если же аренда за мною не останется, то залогъ прошу мнѣ возвратить или переслать на мой счетъ въ N., постоянное жительство мое въ N. (таковато числа), подпись подателей съ означеніемъ имени и фамиліи.

Плонскъ, Сентября 24 д. 1871 г.
Бургомистръ, ...

N. D. 6530. *Секвестраторъ Блонскаго Уѣзда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г-на Начальника Блонскаго Уѣзда, отъ 5 Октября с. г. за № 6660 для удовлетворенія казенныхъ и банковыхъ недоимокъ, заарестованные въ имѣніи Мѣоневице, разнаго рода хлѣбъ, старыя овцы и ягнята, какъ равно и другія предметы, проданы будутъ мною съ публичныхъ торговъ въ дер. Мѣдневицахъ 25 Октября (6 Ноября) с. г.; торги начнутся съ 9 часовъ утра.

Желающія торговаться обязаны прибыть на мѣсто въ означенномъ срокѣ съ наличными деньгами.

Г. Блонѣ, 5 Октября 1871 года.
2—3 Сольницкій.

N. D. 6583. *Секвестраторъ Сохачевскаго Уѣзда.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что 18 (30) сего Октября въ дер. Бялынинѣ, Сохачевскаго Уѣзда, будутъ производиться торги, на продажу мебели и 15 стоговъ сѣна, засеквестрованныхъ у помѣщика сказанной деревни, на пополненіе числящихся за нимъ неоимокъ казенныхъ податей. Желающіе пріобрѣсти означенные предметы за наличныя деньги, могутъ явиться въ означенномъ срокѣ на мѣсто производства торговъ.

Г. Сохачевъ, 7 Октября 1871 года.
Кершнеръ.

N. D. *6610. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Walentego Sulimierskiego obywatela z dochodów od majątku swego utrzymującego się, oraz Cyprjana Sulimierskiego b. właściciela dóbr Kamienia Górnego lit. D. w okręgu i powiecie Brzezińskim położonych, obecnie z własnych funduszów utrzymującego się, obudwóch w mieście gubernjalnem Petrokowie zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,250 z procentem 5% od d. 12 24) Czerwca

1865 r. i kosztów od Ignacego Sulimierskiego obywatela ustalonego hypotecznie, właściciela i Stefana Sulimierskiego właściciela objawionego, lecz hypotecznie niezatwierdzonego dóbr ziemskich Kamień Górny lit. D. w Powiecie Brezińskim GubernjiPetrokowskiej położonych pierwszego w dobrach Kamień Górny lit. D. a ostatniego w osadzie Czersk powiecie Górno-Kalwaryjskim zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 18 (30) Sierpnia 1871 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Kamień Górny lit **D.** w powiecie Brezińskim, gubernji Petrokowskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brezinie w gminie Dmosin parafji tegoż nazwiska położone prawem własności do egzekwowanego dłużnika Ignacego Sulimierkiego a raczej do Stefana Sulimierskiego hypotecznie niezatwierdzonego należące i w posiadaniu Ignacego Sulimierskiego zostające poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 10 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa parterowy gontami kryty, z kominem murowanym.
2. Piwnica murowana, słomą kryta.
3. Pasieka pszczół z pięciu pni składająca się.
4. Chlewy i kurniki z drzewa gontami kryte.
5. Stajnia i spichrz z drzewa słomą poszyte.
6. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której jest maszyna młocarnia z manieżem.
7. Sieczkarnia z drzewa słomą poszyta.
8. Obory i owczarnia z drzewa słomą poszyte.
9. Budynek z drzewa słomą poszyty.
10. Oficyna z drzewa o jednym kominie słomą poszyta.
11. Kuźnia z drzewa o jednym kominte murowanym.
12. Karczma z drzewa słomą poszyta z kominem.
13. Obórka z drzewa słomą poszyta.

W dobrach tych jest dwóch uwłaszczonych bez żadnych obowiązków dla dworu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tututejszego w wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Ignacemu Grabowicz Wójtowi gminy Dmosin, do której dobra Kamień Górny lit. D. należą we wsi Osinach powiecie Brezińskim urzędującemu na ręce własne, a oryginał zajęcia tego zawidymował Franciszek Nowak Pisarz gminy.
2. W. Slósarskiemu Wiktorowi Pisarzowi Sądu Pokoju w Brezinie w temże mieście urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 18 (30) Sierpnia 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 12 (24) Września 1871 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Warszawie w Wydziale I o godzinie 10 z rana d. 5 (17) Listopada 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Września 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Września 1871 r.
R. Linowski.

N. D. *6604. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Józefa Galasińskiego, obywatela w Warszawie pod Nr. 43 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,650 z procentem 5% od dnia 6 (18) Kwietnia 1870 r i kosztów od Marjanny Elżbiety dwóch imion Idzikowskiej, właścicielki nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 391B. położonej, zaś w Pradze przy Warszawie pod Nr. 238 lit. B. zamieszkałej, protokółem Aleksandra Gawryłów Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Czerwca 1871r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze pod Warszawą pod N. 391B. przy ulicy Brzeskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Pradze, w cyrkule policyjnym i administracyjnym XII, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłacą się Skarbowi in recognitionem domini directi po rs. 4 kop. 5 czynszu rocznie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Marjanny Elżbiety dwóch imion Idzikowskiej, prócz zadzierżawienia na lat 6 przez Pinkusa Taubwurzel z części gruntu około ½ morgi przestrzeni mającego po rs. 200 rocznie; reszta zaś gruntu jest w dzierżawnem posiadaniu Stanisława Kędzierskiego, która to dzierżawa w dniu 1 Lipca 1872 roku ekspiruje zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Cała zajmowana nieruchomość składa się z dwóch kawałów gruntu ornego pierwszej klasy żytniego, około jednej włóki mającego, w polu Skaryszewskim położonego, pierwszy kawał z prawej strony od ulicy Brzeskiej jest około łokci 54, drugi zaś kawał szeroki około łokci 34.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Cyprjana Jastrzębskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1871 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Września 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 13 (25) Lipca 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy, w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 13 (25) Lipca 1871 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniu 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1871 r trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 391b. w Pradze pod Warszawą położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Października 1871 r. zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 29 Października (10 Listopada) 1871 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 1,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 6 (18) Października 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 6605. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji z Zakrzewskich Ferdynanda Wajcht Obrońcy Prokuratorji małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Wajcht, w Warszawie pod Nr. 1331 *ab.* zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z właściwemi kuponami z dopłatą różnicy kursu podług rubryki „dają" z procentem 5% od d. 2 Stycznia 1871 r. zalegającym i kosztów od Jana i Józefy z Kowalewskich małżonków Wyszyńskich, właścicieli nieruchomości Nr. 1608 w Warszawie tamże zamieszkałych, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 5 (17) Marca 1871 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywławłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej pod Nr. 1608 według wykazu hypotecznego bez litery, zaś według znaku na tablicy umieszczonego, pod Nr. 1608 lit. B., w Cyrkule Policyjnym IX (Łazienkowskim), pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 10 kop. 80 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jana i Józefy z Kowalewskich małżonków Wyszyńskich należąca i w tychże posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 4,900 mieć mogąca, na którym stoją następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa w słupy postawiony deskami szalowany parterowy, gontami kryty, o czterech kominach murowanych.
2. Przystawka z drzewa w słupy pod półdaszkiem z desek, za nią brama wjezdna dwuskrzydłowa.
3. Oficyna w podwórzu z drzewa w słupy postawiona parterowa, gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
4. Domek z drzewa i lempacy postawiony gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
5. Komórki z drzewa w słupy pod półdaszkiem deskami krytym.
6. Zabudowanie w tyle podwórza z drzewa w słupy postawione, blachą kryte, o jednym kominie murowanym.
7. Komórki małe z desek zbite i deskami kryte.
8. Komórki z łat w słupy postawione, deskami kryte.
9. Komórki w części z desek w części z łat w słupy postawione, gontami kryte.
10. Smietnik z desek zbity.
11. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i rękojeścią żelazną.
12. Ogródek sztachetkami obwiedziony, częścią warzywny częścią kwiatowy, w którym znajduje się kilka drzew owocowych i kilka dzikich.
13. Altanka z łat w kratkę zbita, deskami kryta.
14. Podwórze w małej tylko części brukowane.

W zajmowanej nieruchomości oprócz egzekwowanych dłużników mieści się 19 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. W. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 5 (17) Kwietnia 1871 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1871 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 31 Maja (12 Czerwca), 14 (26) Czerwca i 28 Czerwca (10 Lipca) 1871 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1608 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 28 Czerwca (10 Lipca) 1871 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości rzeczonej na dzień 13 (25) Lipca 1871 godzinę 10 rano, w którym to terminie nieruchomość rzeczona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 3,000 i po oddaleniu sporów, Trybunał wyrokiem tejże daty, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608 na dzień 17 (29) Września 1871 r. godzinę 10 rano, lecz takowy z powodu zaszłych sporów odbytym być nie mógł, gdy zaś takowe usuniętemi już zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 7 (19) Października 1871 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608 w Warszawie położonej na dzień 1 (13) Listopada 1871 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7,960 kop. 88, jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 7 (19) Października 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 6609. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadom czyni, iż na żądanie Cecylji z Kaufmanów, pierwszego ślubu Fejnberg, teraz Leona Warszawczyk obywatela żony, czyli obojga małżonków Warszawczyk, w Warszawie pod Nr. 1054c. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,000 z procentem od dnia 8 (20) Czerwca 1868 r. liczącym się i kosztów od Józefy z Baronów Kobylińskich, Juljana Roztworowskiego obywatela małżonki, właścicielki dóbr ziemskich Opacz Wielka w Okręgu i Powiecie Warszawskim położonych, wraz z mężem w Warszawie pod Nr. 569/70 zamieszkałej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 12 (24) Czerwca 1871 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Opacz Wielka z przyległościami i przynależytościami, w parafji Raszyn gminie Pruszków Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położone, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, z folwarku i wsi Opacz Wielka, folwarku Kasin kolonji Salomeja, Opacz Mała, oraz łąki Gawroniec, wszystko w jednym kawale ziemi gleby przeważnie pszennej składające się, przybliżonej rozległości gruntu około mórg 952 prętów 29 mieć mogąca, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Józefy z Baronów Kobylińskich Roztworowskiej, Juljana Roztworowskiego obywatela małżonki należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu Walerji z Psarskich Zdziennickiej na lat sześć od dnia 1 Lipca n. s. 1871 r. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r. za cenę roczną łącznie z dobrami Załuski rs. 4,000 zostające.

Na gruncie zajętych dóbr znajdują się następujące zabudowania:

A. Opacz Wielka.

1. Dwór drewniany staroświecki, zewnątrz tynkowany o parterze, z mieszkaniem poddaszem, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Ogród owocowo-warzywny, w którym kilkaset drzew owocowych.
3. Budka dla chartów z desek zbudowana, deskami kryta.
4. Chałupa z bali w słupy zbudowana, słomą kryta, o jednym kominie murowanym.
5. Chlewek z bali w słupy zbudowany, słomą kryty.
6. Studnia balami cembrowana z żórawiem i kubłem.
7. Gołębnik na słupie drewnianym.
8. Spichrz z bali w słupy zbudowany gontami kryty.
9. Stodoła nowo postawiona z bali bez pokrycia o dwóch klepiskach.
10. Holendernia masiv murowana, gontami kryta.
11. Obórka z bali w słupy zbudowana, gontami kryta z chlewikiem z desek.
12. Dom folwarczny z drzewa zbudowany, zewnątrz tynkowany, o trzech kominach murowanych, dranicami kryty.
13. Chałupa z bali w słupy zbudowana, słomą kryta, o jednym kominie murowanym.
14. Lamus w ziemi urządzony, gontami kryty.
15. Stodółka z bali w słupy zbudowana, słomą kryta.
16. Chałupa z drzewa z bali zbudowana, słomą kryta, o jednym kominie murowanym.
17. Chlewek z bali w słupy zbudowany, słomą kryty.
18. Dom z bali w węgieł zbudowany gontem kryty, o jednym kominie murowanym.
19. Stodoła z desek na sztorc zbudowana, słomą kryta.
20. Stodoła z drzewa zbudowana, w zupełności zniszczona.
21. Studzienka balami cembrowana.
22. Karczma z cegły masiv murowana, gontem kryta, o dwóch kominach murowanych.
23. Zajazd z bali w słupy zbudowany, gontem kryty.
24. Chałupa z bali w słupy zbudowana, gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
25. Przystawka z bali w słupy zbudowana, gontami kryta.
26. Szopa z drzewa postawiona waląca się.

B. Folwark Kosin.

27. Stodoła w słupy murowane postawiona, słomą kryta, o jednem klepisku.
28. Chałupa z bali z drzewa zbudowana, słomą pokryta, o jednym kominie murowanym.
29. Dom masiv z cegły murowany, świeżo wykończony bez dachu.
30. Holendernia masiv murowana, deskami kryta.
31. Studnia balami cembrowana bez przykrycia.
32. Dwie sadzawki zarybione.

W zajmowanych dobrach wysiewa się rocznie oziminy korcy 250, jarzyny korcy 300. Inwentarze należą do dzierżawczyni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Filipowi Bucholtz Wójtowi gminy Pruszków do której dobra Opacz Wielki należą, we wsi Załuskach Powiecie Warszawskim urzędującemu na ręce Langowskiego Pisarza tejże gminy.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce Ludwika Rutkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom dnia 12 (24) Czerwca 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 12 (24) Czerwca 1871 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 3 (15) Września 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1871 r.
R. Linowski.

Po odbyciu tzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym dnia 1 (13) Października r. b., termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na dzień 26 Października (7 Listopada) r. b., który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, w Wydziale I, o godzinie 10-ej z rana. Licytacja zącznie się od sumy rs. 10,000, w warunkach licytacyjnych podanej, a w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie od ⅔ części szacunku, taksą przez biegłych sądowych sporządzoną wykrytego.

Warszawa d. 1 (13) Października 1871 r.
Pisarz Trybunału, Linowski.

N. D. 6608. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Eljasza Jedronow, Porucznika pierwszego pontonnego bataljonu saperów Wojsk Cesarsko-Rosyjskich w Warszawie pod Nr. 1090 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Stabrowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 486 lit. *B*, zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,600 listami likwidacyjnemi Królestwa Polskiego w nominalnej wartości i rsr. 2,800 w gotowiźnie z procentem od obydwóch sum do dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. na rs. 170 obliczonym i dalszym, oraz kosztów od Chai Rajzli Mundlak, właścicielki nieruchomości Nr. 24/5 w mieście Nowym Dworze położonej, tamże zamieszkałej, protokułem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 13 (25) Sierpnia 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Nowym Dworze pod 24 i 25 hypotecznym, zaś pod Nr. 24, 25, 26, 27, 40 i 41 policyjnie oznaczona, na gruncie dziedzicznym narożnie ulic Warszawskiej, Szosowej i Żałobnej, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, w gminie miasta Nowego Dworu, parafji miejscowej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV, na Pradze położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Chai Rajzli Mundlak należąca, w dzierżawnem posiadaniu Rachnika Pfefer, tamże w Nowym Dworze mieszkającego, na lat trzy od d. 1 (13) Października 1868 r. do tegoż dnia i miesiąca 1871 roku za cenę rs. 1,000 rocznie, za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie, w d. 2 (14) Października 1868 r. zdziałanym zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około 17,000 łokci kwadr. obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły murowana, o suterynach, parterze, jednem piętrze z poddaszami, blachą kryta, cztery kominy murowane mająca.
2. Oficyna do szczytu kamienicy powyższej przybudowana, frontem w przedłużeniu od ulicy Warszawskiej czyli Szosowej i Żałobnej stojąca, w części ze zwyczajnego, a w części z pruskiego muru postawiona; w połowie gontami kryta, 2 kominy murowane mająca.
3. Parkan z bali w słupy postawiony, w którym urządzona jest brama dwuskrzydłowa.
4. Oficyna drewniana z bali w słupy zbudowana od ulicy Żałobnej, z wejściem od strony podwórza i ulicy Żałobnej gontami kryta, 2 kominy murowane mająca.
5. Oficyna drewniana deskami szalowana w przedłużeniu poprzedniej, gontami kryta, 4 kominy murowane mająca.
6. Oficyna w poprzek podwórza stojąca, z bali w słupy zbudowana, gontami kryta, 3 kominy murowane mająca.
7. Parkan z półokrąglaków w sztorc postawiony, około 3 łokci długości mający.
8. Zabudowanie z drzewa w słupy zbudowane, gontami kryte, o dwóch wierzejach dwuskrzydłowych, przy tym budynku jest budka z desek dla stróża.
9. Kuźnia z bali w słupy zbudowana, gontami kryta, jeden komin mająca.
10. Parkan z półokrąglaków w słupy na sztorc postawiony.
11. Domek (piekarnia) z drzewa w słupy zbudowany, gontami kryty, z jednym kominem murowanym.
12. Chlewy z bali w słupy zbudowane w połowie deskami kryte.
13. Wozownia z bali w słupy zbudowana, gontami kryta.
14. Kloaka deskami szalowana, gontami kryta.
15. Ogród owocowy i warzywny, parkanem z galarowizny i kołkami ogrodzony.
16. Parsk w ziemi urządzony ziemią kryty.
17. Chlewek z desek deskami kryty.
18. Chlewek takiż sam jak poprzedni.
19. Parkan drewniany.
20. Oficyna z bali w słupy zbudowana, gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
21. Studnia balami cembrowana.
22. Ogródek dziki parkanem z bali ogrodzony, w którym jest urządzona wystawka na słupach gontami kryta, oraz kuczka z drzewa gontami kryta.
23. Podwórze niebrukowane.

Lokatorowie w tej nieruchomości zamieszkali komorne opłacają dzierżawcy.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Stabrowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 486B zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Mikołajowi Fedorow, Burmistrzowi miasta Nowego Dworu, tamże w Nowym Dworze zamieszkałemu i urzędującemu, na ręce Tomasza Kosmali Ławnika, jako zastępującego Burmistrza.
2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce Piotra Cieraszkiewicza, Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 15 (27) Sierpnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Pradze, dnia 16 (28) Sierpnia 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 16 (28) Października 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Stabrowski, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1869 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1869 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniu 16 (28) Października, 30 Października (11 Listopada) i 13 (25) Listopada 1869 r., Trybunał wyrokiem swym z daty 13 (25) Listopada r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 8 (20) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana w Wydziale I wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000, przez popierającego sprzedaż postąpionej.

Warszawa d. 17 (29) Listopada 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość w mieście Nowym Dworze położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Stabrowskiemu Patronowi Trybunału za sumę rs. 4,000 i Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 4 (16) Lutego r. b. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 14,057, jako od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Vadium do licytacji wynosi rs. 1,200.

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ termin ten do skutku nie doszedł, przeto Trybunał wyrokiem z dnia 9 (21) Lutego r. b., nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 roku oznaczył, w terminie tym rzeczone nieruchomości za sumę rs. 17,000 Eljaszowi Jedronow Porucznikowi I pontonnego bataljonu Saperów w Warszawie, pod Nr. 1857 zamieszkałemu, za pośrednictwem Józefa Stabrowskiego Patrona przysądzone zostały.

Gdy ten jednak jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 15 (27) Maja r. b. warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, przeto Chaim Tykociner wierzyciel hypoteczny w Warszawie pod № 2304 zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Artura Bardzkiego Patrona w Warszawie pod Nr. 556 obierający, od którego tenże Patron prawne kroki czyni, w poszukiwaniu należnej sobie sumy rs. 17,076 przedsięwziął w myśl art. 738 i 739 K. P. S. jej sprzedaż w drodze relicytacji na risico Eljasza Jedronow.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży, odbędzie się w dniu 16 (28) Czerwca 1870 r. o godzinie 10 rano w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,057 przez relicytującego podanej. Vadium rsr. 1,200.

Warunki dodatkowe przejrzane być mogą w kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie oraz u podpisanego Patrona.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.
Artur Bardzki.

Po odbyciu rzeczonego terminu, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do drugiej publikacji a zarazem do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1870 r.
Artur Bardzki.

W terminie powyższym dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1870 r. nieruchomość w Nowym Dworze pod Nr. 24 i 25 hypotecznym, zaś pod Nr. 24, 25, 26, 27, 40 i 41 policyjnym położona, przygotowawczo przysądzoną została Arturowi Bardzkiemu Adwokatowi za sumę rs. 14,057, a termin do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 24 Lipca (5 Sierpnia) 1870 r. wyznaczonym został; gdy jednak tak ten termin jak i następny na dzień 13 (25) Kwietnia 1871 r. wyznaczony, dla zaszłych sporów nie odbył się, Sąd Apelacyjny Królestwa Polskiego, załatwiwszy takowe wyrokiem z dnia 3 (15) Czerwca 1871 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyż wzmiankowanej nieruchomości na dzień 15 (27) Lipca 1871 r. oznaczył. W terminie tym, rzeczona nieruchomość za sumę rs. 16,010 przysądzoną została za pośrednictwem Strasburgera Patrona Oldze Jedronow, Eljasza Jedronow Porucznika I-go pontonnego bataljonu Saperów małżonce, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 1857 zamieszkałej, oraz Michałowi Sobolew donatarjuszowi dóbr Poczesna w Powiecie Częstochowskim Gubernji Petrokowskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 473*B*. zamieszkałemu, w równych połowach. Gdy jednak i ci nabywcy, jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 16 (28) Sierpnia 1871 rok ⁂ warunków licytacyjnych nie dopełnili, przeto Chaim Tykociner wierzyciel hypoteczny w mieście Ostrołęce zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Artura Bardzkiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 576 zamieszkałego obierający, od którego tenże Adwokat relicytacją popierać będzie, w poszukiwaniu należnej sobie sumy rs. 14,230 z procentem, przedsięwziął w myśl art. 738 i 739 K. P.S. powtórną sprzedaż wzmiankowanej nieruchomości w drodze relicytacji na risico Olgi Jedronow i Michała Sobolew.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży, odbędzie się w dniu 22 Września (4 Października) 1871 r. o godzinie 10 rano, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,057 przez relicytującego podanej. Vadium rs. 4,500.

Warunki dodatkowe przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, oraz u podpisanego Adwokata sprzedaż popierającego.

Warszawa d. 23 Sierpnia (4 Września) 1871 r.
za Artura Bardzkiego Adwokata,
Władysław Chęciński, Adwokat.

W terminie powyższym odbyła się pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 24 i 25 w Nowym Dworze położonej, poczem Trybunał wyrokiem jednocześnie wydanym, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia pomienionej nieruchomości na dzień 6 (18) Października 1871 roku, godzinę 10-tą zrana w miejscu swych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I-m oznaczył.

Warszaawa dnia 22 Września (4 Paźd.) 1871 r.
Artur Bardzki Adwokat.

Po odbyciu w dniu 6 (18) Października r. b. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 24 i 25 w Nowym Dworze, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tymże dniu wydanym termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 27 Października (8 Listopada) r. b. godzinę 10-tą z rana, w miejscu swych posiedzeń, przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 w Wydziale I, oznaczył.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14057.

Warszawa d. 6 (18) Października 1871 r.
Artur Bardzki.

N. D. 6600. Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Radomiu daty 7 (19) Grudnia 1867 roku sprzedane zostaną w drodze działów dobra ziemskie Piotrowice, prawo wieczystej dzierżawy dóbr Wójtostwa Gołębiów i dobra Obręb Mleczna, w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone.

Dobra te należą do SS-rów Józefa Roszkowskiego, mianowicie: Jana Roszkowskiego obywatela we wsi Gołębiowie, Eleonory z Roszkowskich, Jana Wolskiego obywatela żony, w Piotrowicach zamieszkałych, Karola, Aleksandry, Marji, Izabeli i Józefy nieletnich Roszkowskich, których opiekunem głównym jest Franciszek Leszczewski obywatel w Warszawie pod Nr. 1532, a przydanym Antoni Roszkowski dzierżawca dóbr Ułowęsy tamże w Okręgu Opatowskim zamieszkali.

Taksa zaprzysiężona daje takie wyjaśnienia:

1. Dobra Piotrowice z atynencją Redlica o wiorst 10 od Radomia odległe, mają rozległości mórg 895 pr. 261, na których włościanie nie mają żadnych służebności; w tej przestrzeni jest lasu mórg 363 od lat 20 do 50; gleba ziemi żytnia 2 i 3 klasy; budowle w stanie dobrym oszacowane na rs. 8,220; młynów dwa, z których dochód roczny rs. 400, z propinacji rs. 60, wysiew pszenicy korcy 30, żyta 90, owsa 120, grochu 5, kartofli 200, w dobrach jest gorzelnia z aparatem, kufami, młocarnią i sieczkarnia.

2. Wieczysta dzierżawa Wójtostwa Gołębiów składa się z folwarków Gołębiowa, Glinic i młyna Wójtowskim tak zwanego.

a) Folwark Gołębiów przy drodze bitej Warszawsko-Radomskim pod Radomiem położony, ma rozległości mórg 320 prętów 126, gleba ziemi przeważnie żytnia klasy I, w przestrzeni tej jest 5 pustych osad po włościańskich za kontraktem dzierżawnym 12 letnim posiadanych, mórg 134 prętów 129. Wartość budowli rs. 5,480, karczma i młyn wodny; wysiew pszenicy korcy 20, żyta 60, jęczmienia 10, owsa 50, grochu 5 kartofli 70.

b) Folwark Glinice przy drodze bitej Iłżeckiej pod Radomiem położony, mórg 209 pr. 10 obszerności mający, w glebie pszennej klasy 2; gospodarstwo płodozmienne, budowle wszystkie murowane ocenione na rs. 6,140, karczma i cegielnia; wysiewy pszenicy korcy 33, żyta 21, jęczmienia 19, owsa 30, grochu 4, kartofli 50. Z propinacji w obu folwarkach rsr. 450, czynsz wieczysty z młyna rsr. 390 rocznie z ogrodów fruktowych rs. 150.

3. Dobra Obręb Mleczna pod Radomiem składa się z kolonji Huta Józefowska, wraz z prawem propinacji na kolonjach Krzewinie i Józefowie, kolonja Huta Józefowska, wydzierżawiona wieczyście Niwińskiemu, rozległą mórg 152 pr. 95, z tej czynsz roczny rs. 76 kop. 25, pomoc do kosy dni pieszych 20 rocznie, 5 kapłonów i 75 jaj. Na kolonjach w Krzewinie i Józefowie gruntu pod karczmami mórg 3 pr 185, wartość budowli rs. 1,056 k. 20.

Sprzedaż nastąpi w dwóch oddziałach: Oddział 1. dobra Piotrowice, licytacja od rsr. 25,984 kop. 50. Oddział 2. prawo wieczystej dzierżawy wójtostwa Gołębiów i dóbr Obręb Mleczna, od sumy rs. 25,056 k. 55, wedle ceny taksą wykrytej.

Warunki sprzedaży ogłoszono po raz pierwszy 16 (28) Kwietnia r. b. licytacja przygotowawcza nastąpi przed Karskim Sędzią na audjencji Trybunału w Radomiu d. 28 Maja (10 Czerwca) r. b. o godzinie 3 z południa.

Sprzedażą kieruje podpisany Patron Trybunału, u którego warunki i taksa są do przejrzenia.

Radom dnia 18 (30) Kwietnia 1868 roku.
W. Jawornicki, Patron Tryb.

W terminie powyższym odbyto przygotowawczą sprzedaż do stanowczej sprzedaży, oznaczony jest termin na dzień 10 (22) Czerwca r. b. godzinę 3 z południa.

Radom d. 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.
Jawornicki.

W dniu 10 (22) Czerwca r. b. sprzedane zostały dobra Piotrowice, a licytacja wójtostwa Gołębiów i dóbr Obrąb Mleczna spełzła dla braku licytantów. Sprzedaż więc tych dóbr odbędzie się w dniu 6 (18) Lipca r. b. o godzinie 3-ej z południa, od ceny wyrokiem Trybunału z dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do rs. 13,059 kop. 56 obniżonej. Nadmienia się, że około 150 mórg z Gołębiowa oddano na własność włościan na role puste po włościańskie, te zatem role wyłączają się z pod sprzedaży.

Radom d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1868 r.
Władysław Jawornicki, Patron.

Termin powyższy do sprzedaży dóbr wójtostwa Gołębiów i Obręb Mleczna powtórnie spełzł.

Wyrokiem więc Trybunału z dnia 14 (26) Września 1871 r. nakazano sprostowanie warunków licytacyjnych i oznaczono nowy termin do sprzedaży powyższych dóbr od zniżonego szacunku rs. 13,059 kop. 55, na dzień 7 (19) Października 1871 roku godzinę 3-cią z południa.

Sprzedaż obecnie po wyjściu z urzędowania Patrona Jawornickiego popiera dalej podpisany Patron.

Radom dnia 17 (29) Września 1871 roku.
Władysław Kinicki.

Termin powyższy odłożony został wyrokiem Trybunału z dnia 5 (17) Października r. b. na dzień 19 (31) Października 1871 r. i w tym dniu o godzinie 3-ej z południa, sprzedaż stanowcza odbędzie się z wywołaniem licytacji od sumy rs. 13,059 k. 55.

Radom dnia 7 (19) Października 1871 r.
Władysław Kinicki, Patron.

N. D. 6613. Prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji Sądowej, w dniu 22 Października (3 Listopada) roku bieżącego o godzinie 9 rano, na Starem Mieście, meble machoniowe, lustro, somowar i t. p, i w d. 13 (25) Października t. r. o godzinie 9 rano, na Grzybowie, koldra zielona sznurami i chwastami obszyta i serwet dwanaście nowych, w zastaw danę, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

S. Krasuski, Komornik.

N. D. 6614. Prawnie zajęte objekta jako to: meble machoniowe, jesionowe, lustra, konsole, zegary, szafy sklepowe, fortepiany, maszyna do szycia Tamburka zwana i t. p. w Warszawie w d. 12 (24) Października r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną Bramą, i w d. 14 (26) b. m. o godzinie 10 rano takoż za Żelazną Bramą, przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. *Karwowski*, Komornik.

N. D. 6611 W dniu 13 (25) Paźdz. r. b. o godzinie 10 z rana, na Targu za Żelazną Bramą w Warszawie sprzedawane będą zajęte przedmiota, mianowicie dwie sztuki materji czarnej i karmazynowej, oraz dnia 15 (27) t. m. i roku o godzinie 10-ej z rana na tymże targu, meble machoniowe, jesionowe, garderoba męzka, dywany, garnki żelazne, obrazy, piłki stolarskie, lampy, zegary, i t. p. przez publiczną licytację.

Warszawa d. 9 (21) Października 1871 r.
Ruszczykowski, Komornik.
pod N. 1771*a* zamieszkały.

N. D. 6432. Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia Jakóba Makarów furmana dawniej pod Warszawą na Pradze pod Nr. 195 zamieszkałego, oraz Marjannę z Pręczkowskich 1-o ślubu Kasperską 2-o Józefa Górskiego żonę czyli obojga małżonków Górskich dawniej pod Nr. 1370 w Warszawie zamieszkałych, obecnie z pobytu i zamieszkania niewiadomych iż ze strony Prokuratorji w Królestwie Polskiem w imieniu i na rzecz Magistratu miasta Warszawy działającej w odwołaniu się od wyroków Sądu Apelacyjnego w dniu 23 Października (4 Listopada) 1870 r. i Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 30 Września (12 Października) 1865 r. w przedmiocie sporu o własność placu Nr. 497 na Pradze przy Warszawie położonego zapadłych zapozwy po nich wydane w Kancelarji Naczelnego Prokuratora IX Departamentu Rządzącego Senatu w dniu 16 (28) Września 1871 r. złożone zostały.

Warszawa d. 22 Wrześ. (4 Paździer.) 1871 r.
Ksawery Krysiński.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

N. D. 6601.

OSTRZEŻENIE.

Assygnacja Nr. 1881, w dniu 18 (30) Czerwca 1871 r. do Banku Polskiego na rs. 400, w czterech biletach rosyjskich 5% pożyczki premjowej przez Józefa Hanfbluma na własne zlecenie wypisana, nikomu nie cedowana, przez wystawcę przypadkowo podarta i zniszczona została. Stosownie do przepisów, zawiadamia się o tem i wzywa każdego, ktoby posiadał rzeczoną asygnację w całości lub w części, albo rościł do niej jakiekolwiek prawo, ażeby się zgłosił do Kantoru Banku Polskiego, w przeciągu czterech miesięcy od daty asygnacji, czyli do dnia 18 (30) Października 1871 r., po upływie bowiem tego czasu w razie niezgłoszenia się, wzmianka o tej asygnacji z Kontroli Banku wykreśloną, a asygnacja za nieistniejącą poczytaną zostanie.